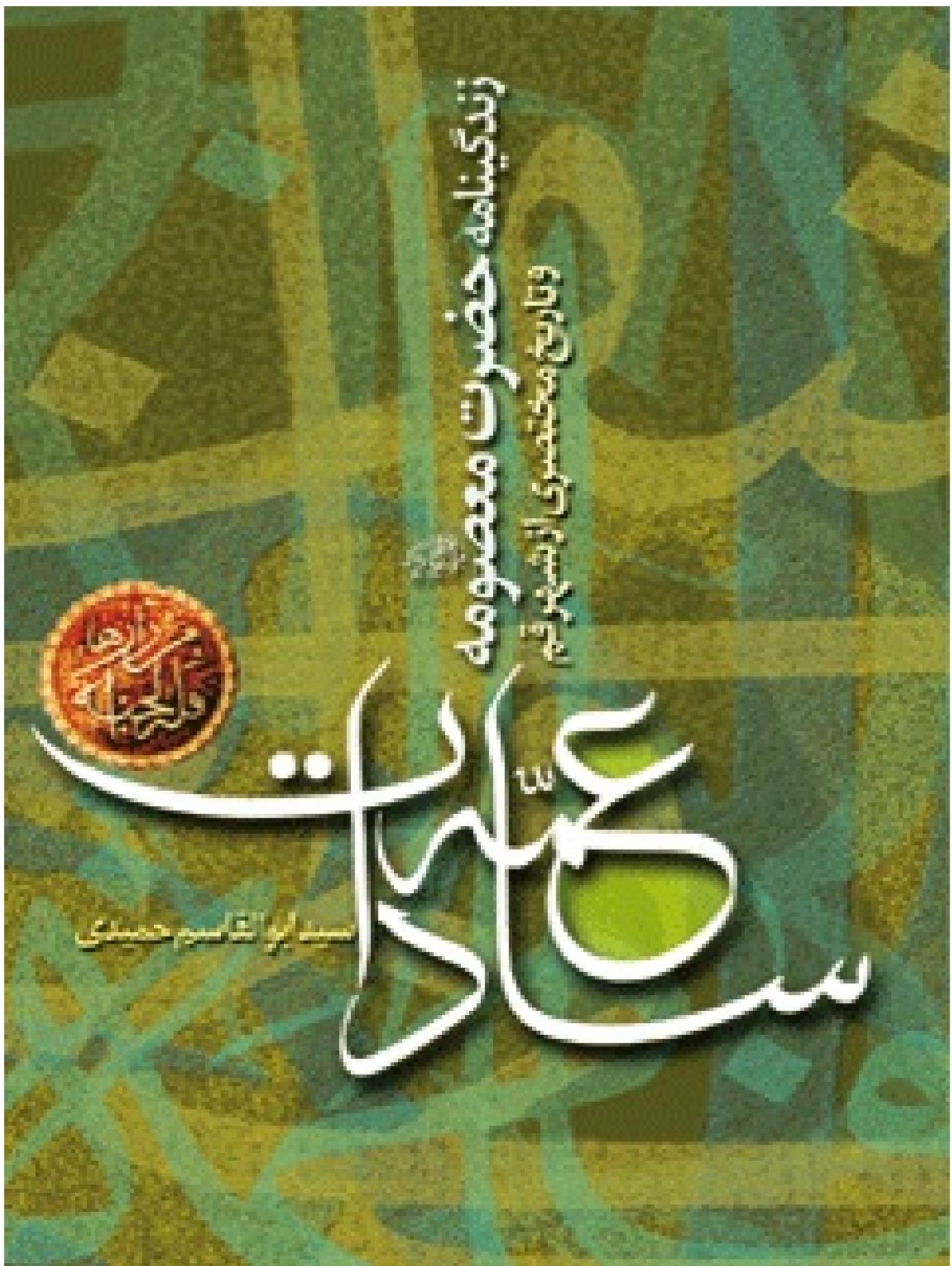

www.
www.
www.
www. **Ghaemiyeh** .com
.org
.net
.ir

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عمّه سادات زندگی حضرت موصوّمه

نویسنده:

سید ابوالقاسم حمیدی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۹ عمه سادات زندگی حضرت معصومه سلام الله علیها
۹ مشخصات کتاب
۹ سخن ناشر
۱۰ فصل اول: تاریخ قم
۱۰ تاریخ قم
۱۱ چرا قم را (قم) گفتند؟
۱۲ قم قبل از اسلام
۱۲ قم پس از اسلام
۱۲ مهاجرت شیعیان کوفه به قم و تشیع قمی‌ها
۱۳ قم آماده استقبال از آل علی علیه السلام
۱۳ استقبال مردم قم از فرماندار شیعه
۱۴ قم مرکز شیعیان
۱۴ قم شهر قیام و خون
۱۵ داستان دعل و عشق قمی‌ها به خاندان رسالت
۱۵ احادیث مربوط به قم و اهل آن
۱۶ سرّ قداست قم
۱۷ برگزیدن شهر قم
۱۷ مزایا و افتخارات مردم قم
۱۷ فصل دوم: زندگی حضرت معصومه علیها السلام
۱۷ پدر بزرگوار حضرت معصومه علیها السلام
۱۷ حضرت نجمه خاتون مادر حضرت معصومه علیها السلام
۱۹ روز ولادت و وفات

- ۱۹ بررسی و شرح کوتاه
- ۲۰ شادی و سرور ولادت
- ۲۰ سن حضرت
- ۲۰ چرا حضرت معصومه علیها السلام ازدواج نکرده است
- ۲۱ احترام به مقدسات مذهبی
- ۲۱ شباهت حضرت معصومه علیها السلام به حضرت زینب علیها السلام
- ۲۲ منزلت شهر قم
- ۲۲ امام رضاعلیه السلام و لقب معصومه
- ۲۳ القاب حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۳ عالمه آل عبا
- ۲۴ تاریخ وفات حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۴ خواهران و برادران حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۴ مخدرات دیگری که در حرم مطهر حضرت معصومه علیها السلام دفن هستند
- ۲۴ فصل سوم: زیارت حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۴ واژه زیارت
- ۲۵ فضیلت زیارت
- ۲۶ سند زیارت‌نامه
- ۲۷ زیارت حضرت معصومه علیها السلام از منظر روایات
- ۲۷ زیارت نقل شده درباره حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۷ اهتمام شیعه به زیارت حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۸ محبت و میاهات حضرت معصومه علیها السلام به امام هشتم علیه السلام
- ۲۸ شفاعت حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۸ بیت التّور با محراب عبادت حضرت معصومه علیها السلام
- ۲۹ دو نکته مهم و قابل توجه

۲۹	فصل چهارم: کرامات حضرت مصصومه علیها السلام
۳۰	توضیحی درباره کرامت و ولایت تکوینی
۳۰	چند کرامت از حضرت مصصومه علیها السلام
۳۰	۱ - محروم از فیض حضور
۳۰	۲ - نجات گروه سرگردان با راهنمایی حضرت مصصومه علیها السلام
۳۱	۳ - رفع خطر شدید سیل:
۳۱	۴ - نقاره‌خانه به صدا درآمد(۱۱۸)
۳۱	۵ - توسل ملاصدرا به حضرت مصصومه علیها السلام
۳۲	۶ - هلاکت مزدور گستاخ
۳۲	۷ - شفای دخترک مبتلا به فلج
۳۲	۸ - لطف حضرت مصصومه علیها السلام به مداحسن
۳۳	۹ - شفای سید فلچ
۳۳	۱۰ - شفا در حرم حضرت مصصومه علیها السلام با عنایت حضرت عباس علیه السلام
۳۴	۱۱ - توجه حضرت مصصومه علیها السلام به خدمت‌گزار شهداء
۳۵	فصل پنجم امامزادگان مدفون در قم
۳۵	امام زادگانی که در کنار مرقد حضرت مصصومه علیها السلام مدفونند
۳۵	موسی مبرقع
۳۵	امامزادگان معروف قم
۳۶	چهل اختران
۳۶	شاه حمزه
۳۶	شاہزاده احمد
۳۶	امامزاده سلطان محمد شریف
۳۶	امامزاده علی بن جعفر علیه السلام
۳۷	باغ گنبد سبز

۳۷	امامزاده سید علی معروف به شاه سید علی علیه السلام
۳۷	امام زاده احمد
۳۷	امامزادگان خاک فرج
۳۷	امامزاده صفورا و عمویش
۳۷	امامزاده ناصر علیه السلام
۳۸	شاهزاده احمد قاسم علیه السلام
۳۸	فصل ششم: مساجد معروف و شخصیت‌ها و پادشاهان مدفون در قم
۳۸	مساجد معروف قم
۳۸	اشاره
۳۸	۱ - مسجد مقدس جمکران
۳۹	۲ - مسجد امام حسن عسکری علیه السلام
۳۹	۳ - مسجد جامع (جمعه)
۳۹	۴ - مسجد عشقعلی
۴۰	۵ - مسجد بالاسر
۴۰	۶ - مسجد محله پنجه علی
۴۰	۷ - مسجد اعظم
۴۰	شخصیت‌های بر جسته شیعه در قم
۴۰	شخصیت‌های معروف مدفون در قم
۴۱	پادشاهان مدفون در قم
۴۲	منابع
۴۲	بی‌نوشت ها
۴۵	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

عمه سادات زندگی حضرت مصصومه سلام الله علیها

مشخصات کتاب

سرشناسه : حمیدی، ابوالقاسم عنوان و نام پدیدآور : عمه سادات زندگی حضرت مصصومه سلام الله علیها : و تاریخ مختصر شهر مقدس قم/ابو القاسم حمیدی. مشخصات نشر : قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۶. مشخصات ظاهربی : ۱۰۳ ص. شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۸-۹۷۳-۴۰۹۷-۹۷۳ یادداشت : چاپ دوم: (۱۳۹۰) فیضا. موضوع : مصصومه (س) بنت موسی کاظم ع)، ۹۲۰-۱-۹۱۸۳. موضوع : مصصومه س بنت موسی کاظم ع)، ۹۱۸۳-۱-۹۲۰-۱ -- کرامات‌ها موضوع : قم -- تاریخ شناسه افزوده : مسجد جمکران (قم) رده بندی کنگره : BP۵۲/۲ ح ۱۳۸۶/۶ رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۷۶ شماره کتابشناسی ملی : ۱۳۳۵۰۰۸

سخن ناشر

امروز دنیای اسلام به قم و حوزه علمیه با برکت آن که سرچشمه دانش، فضیلت و تقوا است افتخار می‌کند، سربلندی او را سربلندی خود، آبادانی آن را آبادانی خود و عزت آن را عزت خود می‌داند. همین ویژگی‌ها است که شهر قم را از دیگر شهرها تمایز می‌کند و آن را کاملاً متحصر به فرد می‌نماید. قم الگوی بیداری اسلام، خیزش حرکت انقلاب و ظلم‌ستیزی است و البته که در زمینه‌های دیگر و عرصه‌های گوناگون هم باید الگو باشد. قم به یمن وجود با برکت حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام قابلیت آن را دارد که در عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، عمرانی، اقتصادی، در بالاترین جایگاه قرار گیرد و نمونه‌ای از مدینه فاضله اسلامی را به دنیا معرفی کند. قم از استعداد بالایی برای پیشرفت و رشد برخوردار است به شرطی که مسؤولان محترم با درک موقعیت و جایگاه ویژه شهر حضرت مصصومه علیها السلام از تمام ظرفیت‌ها، استعدادها و امکانات برای رسیدن به این چشم‌انداز استفاده کنند. خدمت به قم خدمت به حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام است و خدمت به حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام خدمت به رسول الله صلی الله علیه و آله است و چه افتخاری برای مسؤولاند بهتر و بالاتر از این؟ امروزه دهها و صدها هزار زائر مستاقنه خود را به قم می‌رسانند و به رغم آب و هوای کویری و نامناسب و امکانات بسیار کم، رنج سفر را بر خود هموار می‌کنند تا بهره‌ای از فیوضات حرم مطهر و مسجد مقدس جمکران برد و دل و جانشان را با نور اهل بیت علیهم السلام منور گردانند. به همت مسؤولان محترم، کنگره‌ها و اجلاسیه‌های خوبی در بزرگداشت مقام والای حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام و مکانت قم برگزار شده و می‌شود، امّا چه خوب است در کنار این برنامه‌های فکری، برنامه‌ای برای آشنایی هرچه بهتر و بیشتر توده مردم به خصوص دانش‌آموزان و دانشجویان با شخصیت نورانی کریمه اهل بیت و رعایت شوونات و آداب همچواری با حضرت فاطمه مصصومه علیها السلام به عمل بیاید، اگر چنین شود، هنگام اقامه نماز جماعت در حرم مطهر، کسبه محترم، به خصوص کسبه اطراف حرم مطهر، به نماز جماعت و ادای نماز اول وقت در حرم مطهر اهتمام بیشتری می‌ورزند. فضای شهری که ملقب به حرم اهل بیت است باید به گونه‌ای باشد که از در و دیوار آن معنویت بیار و هر کس وارد این شهر شود تحت تأثیر این فضای فرهنگی و ملکوتی قرار گیرد و اثرات معنوی و فرهنگی آن، جای جای نقاط کشور عزیzman و حتی دیگر نقاط جهان را فراگیرد. سخن آخر این که همه موظفین برای تحقق منویات و دیدگاه‌های مصصومین علیهم السلام تلاش کنیم و قم را به گونه سازیم که آن بزرگواران انتظار دارند. و امید است در پناه حضرت حق جل و علا و عنایت ویژه حضرت مهدی «عجل الله تعالیٰ وجه الشریف» بتوانیم در نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران، اهداف بلند حضرت امام خمینی قدس سرہ و مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه‌ای «دام ظله» را عملی سازیم و شهری در خورشأن کریمه اهل بیت علیهم السلام را داشته باشیم در پایان از عزیزان همکار در انتشارات و مسجد مقدس جمکران به ویژه حضرت آیت الله وafی که با عنایت خود مشوق ما هستند و برادر ارجمند حجت الاسلام و المسلمين

سید ابوالقاسم حمیدی که زحمت جمع‌آوری این مجموعه را کشیده‌اند کمال تشکر و امتنان را داریم. مدیر مسؤول انتشارات مسجد مقدس جمکران حسین احمدی

فصل اول: تاریخ قم

تاریخ قم

قم از حیث تقسیمات جغرافیایی در ناحیه کویر مرکزی ایران قرار دارد، از طرفی با تهران و از یک طرف با ساوه و از طرف دیگر با اصفهان و کاشان همسایه می‌باشد. کلمه قم بنابر نقل صاحب کتاب معجم البلدان به ضم قاف و تشدید میم است، و از بلاد و شهرهایی است که بنای آن به زمان اسلام رسیده و اثری از عجم در او یافت نمی‌شود، مورخ نامبرده مطالب زیادی درباره قم مثل آب و هوا و طریقه جمع نمودن آب در زمستان و استفاده از آن را در تابستان و نگهداری آن نقل می‌کند. چنانچه در فراز دیگری می‌گوید: اهل قم تمامی شیعه دوازده امامی هستند، و در زمان حجاج بن یوسف (سال ۸۳ قمری) عبدالرحمن فرزند محمد ابن اشعث که حاکم سجستان بود بر علیه حجاج قیام کرد که در لشکر او عده‌ای از تابعین صحابه بودند، و چون در این قیام شکست خورد و به کابل فرار کرد، پنج نفر از سپاهیان او به نام عبدالله، احوص، عبدالرحمن، اسحاق و نعیم که از فرزندان سعد بن مالک بن عامر اشعری بودند به قم آمدند و آنجا را مسکن و جایگاه خود قرار دادند. در آن زمان قم خود متشکل از هفت قریه کوچک بود که نام یکی از آنها کُمْنَدان بود، این جماعت از عرب‌ها داخل شدند و ساکنین آنجا را کشتند و بر این ناحیه مسلط شدند تا حدی که پسر عموهای آنها نیز به آنها ملحق شده و این هفت قریه را محل واحدی قرار داده و اسم آن را کُمْنَدان گذارند و بعد از آن در اثر گذشت زمان و تغییر حروف آن تبدیل به قم شد. در میان این برادران، ارشد آنها عبدالله بن سعد بود که فرزندی داشت که در کوفه تربیت یافته بود، بعد از آن به قم آمد و او تشیع را از کوفه به قم منتقل نمود، به حدی که در آن زمان که تشیع در اقلیت کمی بود، در قم حتی یک سنتی پیدا نمی‌شد. از حکایات ظریفه‌ای که نقل می‌کنند این است که در یکی از زمان‌ها حاکم سنتی متعصبی حکومت می‌کرد، شنید که مردم قم خلفای غاصب بعد از رسول خدا صلی الله علیه و آله را لعن می‌کنند، به حدی که در میان آنها شخصی به نام ابوبکر و عمر یافت نمی‌شود، روزی شخصی را فرستاد و رؤسا و بزرگان اهل قم را دعوت کرد و به آنها گفت: شنیده‌ام که شما صحابه رسول خدا صلی الله علیه و آله را لعن می‌کنید، و با آنها دشمن هستید، و بچه‌های خود را به نام آنها نام گذاری نمی‌کنید، من قسم خورده‌ام به خداوند بزرگ که اگر شخصی را پیدا نکنید و نیاورید که اسم او ابوبکر و یا عمر باشد، شما را سخت عقوبت خواهم کرد. بزرگان قم از حاکم مهلت خواسته تا این چنین شخصی را پیدا کنند، کوشش‌ها به نهایت رسید و کسی را پیدا نکردند، تا یک نفری غریب را پیدا کردند که از هر جهت دارای نقص عضو و از حیث شکل و قیafe بدترین خلق خدا بود او را به نزد حاکم آوردند، حاکم تا این مرد را دید شروع کرد به فحش دادن به بزرگان قم که شما بد شکل‌ترین و بدقیafe ترین خلق خدا را آوردید تا آبروی مرا ببرید؟ و دستور داد تا آنها را زندانی کنند، در این حال یکی از ظریفان قمی گفت: ای امیر! هر کاری می‌خواهی انجام بده، اینجا قم است و آب و هوای قم کسی که اسمش ابوبکر و یا عمر باشد بهتر از این تربیت نمی‌کند. حاکم خندید و از گناه آنها در گذشت و امر کرد که آنها را آزاد کنند.^(۱) این موقعیت قم بود تا زمانی که خود شهری مستقل شد و بعد از آنکه محل مرقد حضرت مخصوصه علیها السلام شد، بر موقعیت اجتماعی آن افزوده گردید و محل و مأوایی شد برای شیعیان ستمدیله که از ظلم و جور خلفای بنی عباس فرار می‌کردند. ولی زمان مقارن شد با حمله گسترده مغولان و شهر قم نیز از وحشیگری آنها مصون نماند و تبدیل به تلی از خاک گردیده و این واقعه تأسف بار در دفعات متعددی در تاریخ قم تکرار شده است که عبارت‌اند از: حمله مأمون عباسی به سبب امتناع مردم قم از دادن خراج و مالیات، قتل عام در زمان معتبر عباسی پسر

متوکل، قتل عام و تخریب شهر در زمان امیر تیمور گورگانی، خراب شدن قم در زمان حمله افغانی‌ها به سرپرستی محمود افغان و اشرف افغان در اوخر سلطنت شاه سلطان حسین صفوی، کشتار بی‌رحمانه آقا محمد خان قاجار و نادر شاه افشار.(۲)

چرا قم را (قم) گفتند؟

علل مختلفی برای وجه نام گذاری این شهر به (قم) ذکر کرده‌اند، ما در اینجا به طور اختصار هر یک از آن‌ها را خاطرنشان می‌کیم:

- ۱ - کلمه (قم) معرب (کوُمه) است، با این توضیح: که این سرزمین پیش از آن که به صورت شهر درآید، دارای گودال‌های پرآبی بود، چوپانان گوسفندان خود را برای آشامیدن آب و چریدن در سیزه‌زارهای اطراف آن گودال‌ها می‌برده‌اند. به تدریج چوپانان به خاطر توقف طولانی در آن سرزمین مسکن‌های موقتی که به فارسی به آن (کوُمه) می‌گویند، ساختند. این کوُمه‌ها کم کم زیاد شد و به صورت قریه‌ای درآمد، رفته به صورت شهر درآمد، و به نام همان کومه یا کوم برای آن باقی ماند. پس از ظهور اسلام و نفوذ زبان و ادبیات عرب، بسیاری از کلمات فارسی تغییر شکل داد و از جمله کوم مبدل به قم گردید، همان طور که کرمانشاهان (قرمیسین) خوانده شد.(۳)
- ۲ - رسول اکرم صلی الله علیه و آله در شب معراج، مشاهده کرد که ابليس در این سرزمین نشسته است فرمود: قُمْ يَأْمَلُونَ؛ بِرْخِيزْ وَ اَيْنِجَا بِرْوَوْ ای ملعون. از این رو اسم این سرزمین را (قم) نهادند.(۴)
- ۳ - نیز روایت شده رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: در شب معراج به بقعه‌ای در سرزمین جبل نظر کردم، که از نظر رنگ زیباتر از زعفران و از نظر بوی، خوشبوتر از مشک بود و شخص پیری در آن نشسته و بر سرش برنسی (کلاه دراز) بود. گفتم: ای جبرئیل این بقعه چیست؟ عرض کرد: این بقعه‌ای است که شیعیان علی علیه السلام در آن به گرد هم می‌آیند، گفتم: این شخص کیست؟ گفت: ابليس است، گفتم او از آن‌ها چه می‌خواهد؟! گفت: می‌خواهد آنان را از ولایت و دوستی علی علیه السلام منع کند و به سوی فسق و فساد سوق دهد، گفتم: مرا بر زمین فرود آر، از برق تندتر بر زمین آمدیم، نزد او آمده و گفتم: (قم یا ملعون - برخیز) ای دور افتاده از رحمت خدا، با طایفه مرجه دشمنان آن‌ها در زن و مالشان شرکت کن، چه آن که اهل قم شیعیان من و شیعیان وصی من علی بن ابی طالب علیه السلام می‌باشند. از این رو به این سرزمین (قم) گفتند.(۵) قریب به این روایت، روایت دیگری در سفینه البحار ج ۲، ص ۴۵۵ و بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۰۷ آمده است. نور محمدی چو به معراج در رسید ابليس را به بقعه قم با سپاه دید زد بانک احمدی که بشو دور ای پلید این سرزمین بهشت، نه جای تو و مرید اخراج تو ای لعین و پلید و تباہکار ۴ - امام هادی علیه السلام فرمود: قم را از آن جهت قم گفتند، چون کشتی حضرت نوح صلی الله علیه و آله در آن طوفان معروف در این زمین ایستاد و این سرزمین قسمتی از بیت المقدس است.(۶)
- ۵ - امام صادق علیه السلام فرمود: قم را گفتند چون اهل قم با قائم آل محمد صلی الله علیه و آله امام زمان علیه السلام قیام می‌کنند و به نصرت و پشتیبانی آن حضرت می‌روند.(۷)
- ۶ - بعضی گویند: به واسطه رودخانه و مسیله و دریاچه و گودال‌های فراوان پرآبی که در اطراف قم دیده می‌شوند و عرب به جایی که پرآب باشد قم‌قمه می‌گویند، از این رو با حذف زواید این سرزمین را قم گفته‌اند. ۷ - یکی از وجوده نام گذاری قم را چنین گفته‌اند: قبلًا اسم قریه‌های قم، کمندان بود سپس بعضی از حروف کمندان را انداختند و آن گاه کم به معرب و مبدل به قم کردند.(۸) این سرزمین اسم‌های دیگری هم دارد که آن‌ها را صاحب کتاب انوار المشعشعین در جلد ۱، صفحه ۹۶ با استفاده از روایات نام برده و می‌گوید: زیادی اسم دلالت برافزایش شرافت کنند... و آن نام‌ها از این قرار است: زهراء، ارض جبل، قطعه من بیت المقدس، مطهره مقدسه، مجمع النصار القائم، حرم اهل البيت، حجه علی العباد، استراحتگاه مؤمن، آشیانه آل محمد صلی الله علیه و آله، کوفه صغیره، مختار البلاد، مقصوم الجبارین، بلد الائمه، بلد شیعه الائمه، امان للخائفین، باب الجن، بلد الامین، مرفوف الملائكة، خاک فرج، محروس الملائكة، مزین بالعرب....(۹)

قم قبل از اسلام

تاریخ، قیافه قم را قبل از ظهر اسلام درست نشان نمی‌دهد، ولی آنچه که مسلم است این که قم قبل از اسلام آبادی دارای سکنه بوده و در لابلای تاریخ به آن اشاره‌ای شده است، اما حدود قم به طور کلی، خصوصیات آن در زمانها و قرون قبل از ظهر اسلام به خوبی روشن نیست. به نظر می‌رسد که قم قبل از اسلام به صورت قلعه‌های متعدد بوده و ساکنان برخی از آن‌ها زرتشتی و بعضی دیگر یهودی بوده‌اند و شهر شدن آن، چنان که خاطر نشان می‌شود به دست اشعری‌ها شده که اصلاً از تزاد عرب یمنی و شیعه بودند و لذا ایشان نزد اهل تاریخ از مفاخر قم به شمار آمده‌اند، و شهر شدن قم ملازم با تشیع و ولایت خاندان نبوّت‌علیهم السلام بوده است.^(۱۰) برخی مورخان قدیم، نام بعضی از نامداران پیش از ظهر اسلام را که در قم حکومت کرده‌اند، ذکر کرده‌اند؛ نویسنده کتاب انوار مشعشعین^(۱۱) به نقل از کتاب سیر الملوك عجم می‌گوید: بهرام گور^(۱۲) به جانب بلاد ارمنیه می‌رفت، گذرش به سوی اطراف ساوه افتاد، قم و روستاهای آن را بنا کرده و به نام (مججان) گذاشت^(۱۳) ولی با توجه به محل اصلی شهر قم که خرابه‌های آن اکنون در یک کیلومتری شرقی شهر مشاهده می‌شود و همچنین از نام‌های روستاهای اطراف شهر، وضع زندگی ساکنان این روستاهای، برای انسان شکی باقی نمی‌ماند که شهر قم برخلاف گفته «یاقوت حموی»^(۱۴) از شهرهای ساخته شده دوره اسلام نیست، بلکه مدت‌ها پیش از ظهر اسلام وجود داشته و از شهرهای آباد ایران بوده است. نام قم و توصیف زعفران آن در کتاب (حسرو و کواذان وریدک) از آثار زمان ساسانی^(۱۵) ذکر گردیده است. به علاوه سندي در دست داریم که اسکندر مقدونی^(۱۶) قم را نیز ویران کرد، به احتمال قوی آبادی قم از زمان هخامنشیان^(۱۷) شروع گردیده است.^(۱۸) قدمت این شهر و بنای آن را به یکی از پادشاهان پیشدادی؛ یعنی تهمورث^(۱۹) نسبت داده‌اند، شکی نیست که در زمان ساسانیان، قم معروف بوده است و در شاهنامه فردوسی^(۲۰) هم سه جا نام قم ذکر شده است.^(۲۱)

قم پس از اسلام

در اوایل قرن اوّل یعنی سنه ۲۳ ه.ق هنگام حمله مسلمانان به ایران، شهر قم توسط ابو‌موسی اشعری^(۲۲) فتح گردید و بعضی فتح قم را به احنف بن قیس نسبت می‌دهند. کم کم رفت و آمد و نفوذ اعراب در قم، راه را برای آنها باز کرد، سرانجام در زمان خلافت عبدالملک بن مروان گروهی از عرب‌های منسوب بن (بنی الاشعر) به قم پناهند شدند و به تدریج قم را تحت نفوذ خود قرار دادند.

مهاجرت شیعیان کوفه به قم و تشیع قمی‌ها

با این‌که در صدر اوّل اسلام همواره شیعه در فشار سخت گیری‌های حکّام و زمامداران جور بود، ولی مردم روشن‌بین، حقیقت را به زودی درک کردند و به دنبال آن رفتند. در زمان خلافت عمر، وقتی که مسلمانان به ایران حمله کردند و یزد گرد سوم را در نهادن شکست دادند، رفته رفته سپاه اسلام بر سراسر ایران مسخر شد و یزد گرد به خراسان گریخت و به دست آسیابانی در مرو کشته شد. در سال ۲۲ هجری؛ یعنی یک سال بعد از واقعه نهادن، سپاهیان عرب شهرهای ری، زنجان، آذربایجان و شهرهای قومی را که شامل سمنان و دامغان و شاهرود امروزی است تحت سلطه خود درآورند و سال بعد (۲۳ هجری) همدان، قم، کاشان و اصفهان به دست ایشان افتاد. در این عصر اکثر مردم روشن بین ایران، دین مقدس اسلام را پذیرفتند. قابل توجه این‌که: در زمان امامت پیشوای پنجم شیعه امام باقر علیه السلام در اوآخر قرن اوّل و سال‌های آغاز قرن دوم هجری به خاطر اختلال وضعی که در حکومت امویان پیدا شد، شیعیان از اطراف کشورها پروانه‌وار در محور وجود پیشوای پنجم امام باقر علیه السلام اجتماع کرده و به کسب معارف دینی پرداختند.^(۲۳) هنوز قرن اوّل هجری تمام نشده بود که بر اثر آمدن چند نفر از کوفه به قم که شیعه بودند، قم را شیعه‌نشین

کردند و مردم به مذهب اهل بیت علیهم السلام گرویدند. کشور شیعه‌نشین ایران که اکثریت قریب به اتفاق مردم آن شیعه هستند خود یک حقیقتی را باز گویی کند و آن این که: با این که ایران توسط طرفداران خلیفه دوم فتح شد، دیری نپایید بر اثر آزادی و قضاوت آزاد، مردم به آینین مبارک جعفری معتقد شدند. همان‌گونه که ملاحظه کردید، تنها چند نفر محدود کافی بودند که مردم قم را به مذهب تشیع رهنمون سازند. باری آن طوری که از لابلای تاریخ استفاده می‌شود، قم در حدود دو قرن (یعنی از نیمه قرن دوم تا نیمه قرن چهارم) بسیار آباد، وسیع و پر جمعیت بود، ولی پس از آن حادث متعدد دگرگونی‌هایی را در این سرزمین ایجاد کرد و این آبادی به ویرانه‌هایی تبدیل شد و در این مسیر، قم بارها آباد و ویران شده است. چنان که نویسنده کتاب تاریخ قدیم قم، ضمن این که اهمیت و دشواری نگارش تاریخ قم را خاطر نشان می‌سازد، می‌گوید:... از جمع اخبار، شهری که محل او مندرس شده و اهل او منقرض گشته، و از آن نام و نشانی مانده. (۲۴)

قم آمده استقبال از آل علی علیه السلام

این سرزمین با آن همه خاطراتی که داشت قرن اول و دوم هجری برسرش چنین گذشت و چنان که یادآور شدیم، بذر مذهب شیعه در نیمه دوم قرن اول هجری در این سرزمین پاشیده شد، و دیری نپایید که به صورت یک شهر به تمام معنا شیعه درآمد، در این مدت، قم آمده استقبال و پذیرایی از آل علی علیه السلام بود، کافی بود که هر یک از دودمان پیامبر صلی الله علیه و آله به این سرزمین آید و با کمال عزّت و احترام زندگی کند برهمنی اساس، بسیاری از مردان نامی و سادات جلیل‌القدر و نواده‌های پیشوایان مذهب شیعه به این سرزمین آمدند. در رأس آن‌ها دختر بزرگ و با عظمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام پیشوای هفتم شیعیان، حضرت موصومه علیها السلام بود که به قم آمد، از همان زمان، قم فصل نوینی را در تاریخ اسلام آغاز کرد، و ورود این بانوی بزرگوار که سال‌ها قبل، پیشوایان شیعه خبر اجلال نزول او را به قم به دوستان خود داده بودند، چون خورشیدی به قم درخشش داد. قم تا سال ۱۲۲۱ میلادی (قرن هفتم هـ) در نوعی آرامش نسبی به سر برده، و تا این تاریخ واقعه مهمی رخ نداده است. ولی در همین سال این شهر، مورد دستبرد سپاهیان غارتگر مغول شده، ویرانی‌های بسیار به آن وارد آمده است. در حدود کمتر از نیم قرن پس از آن تیمور لنگ (۲۵) به قم حمله کرد و پس از زحمت بسیار و مقاومت شدید طولانی مردم، شهر را تحت سلطه خود درآورد و بسیاری از مردم این شهر را به خاطر مقاومت‌های شجاعانه‌ای که ابراز داشته بودند از دم تیغ گذراند و قسمت اعظم شهر را ویران نمود.

استقبال مردم قم از فرماندار شیعه

فرماندارانی که از طرف خلفای عباسی برای قم تعیین می‌شدند، مردم قم آن‌ها را نمی‌پذیرفتند، مگر این که شیعه باشد. از این رو خلفاً معمولاً افرادی را به عنوان فرماندار به قم می‌فرستادند که شیعه باشند، یکی از این موارد فرستادن شخصی به نام حسین از طرف خلیفه وقت (در عصر محمد بن عثمان دومین نایب خاص امام زمان علیه السلام) بود. او می‌گوید: از بغداد به سوی قم حرکت کرد، او می‌گوید در راه با خود فکر می‌کرد که من برای جنگ با مردم قم می‌روم ولی وقتی که به نزدیک قم رسیدم، گروهی از مردم قم به استقبال من آمدند و گفتند: ما با کسی می‌جنگیم که از نظر مذهب با ما مخالف بود، ولی چون تو با ما موافق هستی، با تو جنگ نداریم، و اینکه وارد شهر بشو، و هر گونه که می‌خواهی، امور قم را تدبیر و اداره کن. حسین می‌گوید: وارد قم شدم، به ناهنجاری‌های قم سر و سامان دادم، و مردم از من راضی بودند، وضع مالی و حال من نیز خوب شد، ولی حاسدان در نزد خلیفه از من بدگویی کردند، خلیفه نیز مرا که در مذهب تشیع و طرفدار مردم قم بودم از فرمانداری عزل کرد، به بغداد بازگشتم، در آنجا محمد بن عثمان عَمْری (نایب خاص امام زمان علیه السلام) به دیدار من آمد... و خمس اموالم را به او دادم. و از شک و تردیدی

که قبلًا نسبت به ناحیه مقدسه امام عصر علیه السلام داشتم بیرون آمد و به حقانیت آن اطمینان یافتم. (۲۶)

قم مرکز شیعیان

علامه قاضی نورالله شوشتاری (۲۷) در کتاب مجالس المؤمنین (۲۸) می‌گوید: بلده قم شهری عظیم و بلده کریم است، و از جمله بلادی است که همیشه دارالمؤمنین بوده است، و اکابر، افضل و مجتهدان شیعه امامیه از آنجا برخاسته‌اند و انتساب به چنین جایی، از اقوی ادله صحت عقیده منسوب به آن است؛ یعنی هر کس که بگوید: من قمی هستم، حتماً شیعه است چنان که در این باره گفته‌اند: «مَنْ يَنْسِبُ إِلَى قُمَّ فَكَانَمَا يَنْسِبُ إِلَى التَّشَيْعِ وَ الرَّفِضِ فَيَقُولُونَ قُمَّ رَافِضٌ» «کسی که خود را به قم نسبت دهد، گویا به مذهب شیعه و رفض (۲۹) نسبت داده و می‌گویند او قمی رافضی است». مردم قم قبل از اسلام، بسان سایر مردم ایران مجوسى و زرتشتی و آتش‌پرست بودند، و آتشکده معروف قم نشانه این موضوع است، وقتی که فرزندان سعد بن مالک اشعری از کوفه به قم آمدند، رفته رفته، مذهب تشیع به وسیله آن‌ها در قم رواج پیدا کرد به طوری که تمام مردم قم شیعه شدند. در ایران نخستین شهری که به مذهب شیعه گرایید قم بود، هنگامی که اهل اصفهان هنوز اهل تسنن بودند و قم تابع اصفهان بوده در مذهب بین این دو شهر جدایی افکنده شد. در سال ۳۲۵هـ ق بین مردم قم و اصفهان نزاع و جنگ سختی در گرفت، سبیش این بود که گروهی از مردم قم به عنوان تجارت به اصفهان رفته بودند، و در آنجا از خلفا (ابویکر، عمر و عثمان) بدگویی نموده بودند، اهل اصفهان که سنی بودند گروهی از اهل قم را در این کشمکش کشتند و اموالشان را غارت کردند. (۳۰) و براساس همین موضوع بود که اهل قم همواره مورد شک و اعتراض متعصیین اهل تسنن بوده و در این راه گرفتاری‌هایی برای آنان رخ داد.

قم شهر قیام و خون

مردم قم از شهادت امام رضا علیه السلام آگاه شدند و چنین باور کردند که مأمون آن حضرت را به شهادت رسانده است، وقتی که مأمون به بغداد رفت مردم قم به عنوان اعتراض به او از دادن مالیات به حکومت سرباز زدند و مدت هفت سال (از سال ۲۰۴ تا ۴۱۱هـ) این وضع ادامه یافت و مردم قم همچنان از حکومت مأمون، نافرمانی می‌کردند، مأمون شخصی به نام (علی بن هشام) را با نیرویی مجهز برای سرکوب شورشیان به سوی قم فرستاد. علی بن هشام با سپاه خود، وقتی که به قلعه قم نزدیک شد، مردم قم دروازه‌های قلعه را به روی آن‌ها بستند، علی بن هشام و سپاهش در پشت دیوار قلعه چادر زدند و خیمه به پا کردند و قلعه را به محاصره درآوردند و سرانجام از راه‌های قنات‌ها به داخل قلعه نفوذ کرده و دروازه‌ها را گشودند و وارد قلعه قم شدند. یحیی بن عمران اشعری شیخ و بزرگ قمی‌ها را با چند تن دیگر از سران قم کشتند، قسمت‌هایی از قلعه را خراب کردند و مالیات‌های عقب مانده را وصول نمودند و سپس علی بن هشام شخصی به نام (علی بن عیسی طلحی) را حاکم قم کرد، و خود به بغداد بازگشت. مردم قمی به بازسازی قم و جبران ویرانی‌ها پرداختند و در سال ۴۱۵هـ بار دیگر بر ضد حکومت مأمون شورش نمودند به طوری که حاکم نصب شده از طرف او (علی بن عیسی طلحی) را از قم اخراج کردند. طلحی به بغداد رفت و ماجرا را به مأمون گزارش داد، مأمون (عبدالرحمن بن مفلج ترک) را همراه سپاهی، به قم فرستاد، مردم از ورود او به شهر جلوگیری کردند، ولی او شبانه وارد قلعه قم شد و سران شورشی را کشت و عده‌های را زندانی کرد و در این گیرو دار اکثر اهالی قم متواری شدند. مردم آزاده و مبارز قم، پس از مأمون با سایر خلفای ستمگر عباسی نیز درگیر شدند و در این راه فداکاری‌ها نمودند و بسیاری از آن‌ها به شهادت رسیدند. (۳۱) این حوادث بیانگر آن است که قم در همان قرن دوم و سوم همواره شهر قیام و خون بوده و خیش و قیام بر ضد ستمگران که همان معنی واژه استقلال‌طلبی مردم قم در برابر خلفای ستمگر و غاصب بوده است. پس از هجرت عرب‌های شیعه از کوفه به قم، شهر قم طی نیم قرن با سرعتی عجیب توسعه یافت، مردم قم چنان اهمیت و عظمت یافتند که گویی در کشور نیمه

مستقل کوچکی در قلب دارالاسلام زندگی می‌نمایند. چنان که از آغاز ظهور خلفای عباسی تا اواخر خلافت هارون الرشید از دادن باج و مالیات به حکومت وقت، خودداری می‌نمودند. هارون در سال ۸۴ق پس از به شهادت رساندن امام کاظم علیه السلام در صدد برآمد که طرفداران آن حضرت را در فشار شدید قرار داده، و قم را که به صورت کانون ضد خلفا درآمده بود، سرکوب و تضعیف نماید، عبدالله بن کوشید قمی را حاکم اصفهان نمود، و به او دستور داد که مالیات پنجاه و چند ساله قم را وصول کند، او برادرش (عاصم بن کوشید) را عامل قم نموده، عاصم اهالی قم را تحت فشار سخت قرار داد ولی مردم از او اطاعت نمی‌کردند، او بر فشار خود افزود. جمعی از مردم قمی پراکنده شدند، شکایتهای آن‌ها بی‌نتیجه ماند، سرانجام شورش نموده و به عاصم حمله کردند و او را کشتند، هارون پس از اطلاع از قتل عاصم، عبدالله بن کوشید حاکم اصفهان را از مقام خود عزل کرد، عبدالله نزد هارون رفت، تا بار دیگر به مقام پیشین خود بازگردد، مشروط بر این که حوزه قم را از حکومت اصفهان جدا سازد. هارون این پیشنهاد را نمی‌پذیرفت، در این کشمکش (حمزة بن سیع اشعری) که از شیوخ و بزرگان قم بود، به دارالخلافه آمد، هارون را و داشت که قم را از اصفهان جدا سازد، آن‌گاه خود شخصاً پرداخت مالیات قم را تضمین نمود، مشروط بر این که هارون الرشید از مالیات‌های نپرداخته شده سابق، صرف نظر کند. استدلال‌ها و قاطعیت پی‌گیر حمزه باعث شد که قم از اصفهان جدا گردیده و استقلال یافت و حمزه بن سیع خود حاکم و امام جمعه قم شد، و منبر امامت جمعه را در مسجد جامع قم نصب کرد. پس از استقلال قم، اعراب اشعری به آبادانی در بازسازی قم پرداختند و این سرزمین را از نظر ظاهر و باطن، رونقی جدید و وسیع بخشیدند. (۳۲)

داستان دعل و عشق قمی‌ها به خاندان رسالت

یکی دیگر از فرازهای تاریخی که نشان دهنده اوج ارادت مردم قم، به اهل بیت علیهم السلام و مذهب تشیع می‌باشد، ماجراهی دعل خراغی (شاعر معهد شیعی) است. خلاصه اش چنین است: دعل، قصیده‌ای در مدح و سوگ امامان علیهم السلام سرود و به مرو خراسان رفت، و در روز عاشورا، آن را در محضر امام رضا علیه السلام که جمعی نیز حاضر بودند، خواند، که به قصیده (مدارس آیات) معروف می‌باشد، امام هشتم علیه السلام یک کیسه محتوی صد دینار به او عطا فرمود. دعل به عنوان تیمن و تبرک، تقاضای لباس کرد، امام هشتم علیه السلام لباس خز به او هدیه کرد، و دعل لباس و کیسه دینار را برداشت و به سوی وطن روانه شد، او در مسیر راه، به قم آمد، مقدم او را گرامی داشتند، و از او دعوت کردند تا قصیده خود را بخواند. او از مردم خواست که در مسجد جامع قم، اجتماع کنند، تا قصیده خود را در آنجا بخواند. مردم سیل آسا به سوی مسجد روانه شدند، دعل آن قصیده را در اجتماع بزرگ مردم خواند، و مردم هدایای بسیاری به او دادند. مردم قم اطلاع یافتند که حضرت رضا علیه السلام لباسی به دعل داده است، از او خواستند که آن لباس را به هزار دینار به مردم قم بفروشد، ولی او حاضر نشد، تا آن که مردم قم پیشنهاد کردند که قسمتی از آن لباس را به هزار دینار بفروشد، باز او حاضر به فروش نشد، وقتی که دعل از قم به سوی وطن حرکت کرد، جوانان قمی سر راه او را گرفتند، و به اجرای آن لباس را از او ربودند، او به قم بازگشت و تقاضای استرداد لباس کرد و پس از گفتگوی زیاد، راضی شد که قسمتی از آن لباس را به قمی‌ها بدهد و قسمت دیگر را خود بردارد، مردم قم هزار دینار، بابت آن قسمت به او دادند. (۳۳) این فراز تاریخی همانند آینه صافی است که عشق و پیوند بسیار محکم مردم قم را با اهل بیت علیهم السلام و خط فکری آن‌ها نشان می‌دهد و شاهد صادق بر پیشگامی مردم قم و مرکزیت قم برای تشیع و گسترش آن است.

احادیث مربوط به قم و اهل آن

در کلمات گهربار ائمه اطهار علیهم السلام تمجیدهای فراوانی از شهر مقدس قم و مردم با ایمان این شهر، در کتب حدیثی آمده است، ما به جهت اختصار به تعدادی از این روایات اشارتی می‌کنیم: منبع اصلی ما در این فراز، کتاب ارزشمند تاریخ قم از حسن

بن محمد بن حسن قمی، معاصر شیخ صدوق رحمة الله است که علامه بزرگوار مجلسی رحمة الله آنها را در کتاب گران‌سنگ خود بحار الانوار آورده است. و این روایات عبارتند از: ۱ - عفان بصری می‌گوید: امام صادق علیه السلام به من فرمود: «أتدری لِمْ سَمِّيَتْ قُمْ؟ آیا می‌دانی که قم را به چه سبب قم نامیده‌اند؟ گفتم: خدا و پیامبر و شما داناتر هستید. فرمود: «إِنَّمَا سَمِّيَتْ قَمْ، لَاذَّ أَهْلَهَا يَجْتَمِعُونَ مَعَ قَائِمَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَقُومُونَ مَعَهُ وَيَسْتَقِيمُونَ عَلَيْهِ وَيَنْصُرُونَهُ؛ إِذَاً جَهَتْ قَمْ نَامِيدَهُ شَدَّ كَهْ أَهْلَ آنَّ در اطراف قائم آل محمد صلی الله علیه و آله و یقومون معه و یستقیمون علیه و ینصرونه؛ از این جهت قم نامیده شد که اهل آن می‌وزند».^(۳۴) ۲ - امام صادق علیه السلام فرمود: «أهْلُ خَرَاسَانَ اعْلَمُنَا، وَأهْلُ قَمَ انصَارَنَا وَأهْلَ الْكُوفَةِ اوتادَنَا، وَأهْلُ هَذَا السَّوَادِ مَنَا وَنَحْنُ مِنْهُمْ؛ أهْلُ خَرَاسَانَ پِيَشْتَازَانَ مَا، أهْلُ قَمَ يَاوْرَانَ مَا، أهْلُ كُوفَةِ تَكِيهَ گَاهَهَايِ ما، وَأهْلُ اينَ دِيَارَ از ما هَسْتَنَدَ وَما از آنَّهَايِمْ».^(۳۵) ۳ - از امیر المؤمنان علیه السلام روایت شده که فرمود: «سَلَامُ اللَّهِ عَلَى أهْلِ قَمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ عَلَى أهْلِ قَمْ، سَقِيَ اللَّهُ بِلَادِهِمُ الْغَيْثَ، وَيَنْزِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْبَرَكَاتَ وَيَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتَ، هُمْ أهْلُ رُكُوعٍ وَخُشُوعٍ وَسُجُودٍ وَقِيَامٍ وَصِيَامٍ. هُمُ الْفَقِهَاءُ، الْعُلَمَاءُ الْفَهَمَاءُ هُمُ أهْلُ الدِّينِ وَالْوَلَايَةِ وَالْعِبَادَةِ وَحُسْنِ الْعِبَادَةِ وَصَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ؛ سَلَامٌ خَدَا بِرَاهِلِ قَمِ، رَحْمَتٌ خَدَا بِرَاهِلِ قَمِ، خَدَاوَنَدُ شَهْرَهَايِشَانَ رَا بَا آبَ بَارَانَ سِيرَابَ كَنَدَ وَبَرَكَاتِشَ رَا بَرَ آنَهَا نَازِلَ فَرْمَايِدَ. وَبَدِيَهَايِ آنَانَ رَا بَهِ نِيَكِي تَبْدِيلَ نَمَایِدَ. آنَهَا أَهْلُ رُكُوعٍ وَسُجُودٍ وَخُشُوعٍ وَنَمَازٍ وَرُوزَهَايِندَ. آنَهَا فَقِيهَ وَدَانِشْمَدَ وَأَهْلُ فَهْمٍ هَسْتَنَدَ. آنَهَا أَهْلُ دِينٍ وَوَلَايَتٍ وَعِبَادَتٍ وَإِطَاعَتٍ هَسْتَنَدَ، صَلَواتٍ وَرَحْمَتٍ وَبَرَكَاتٍ خَدَاوَنَدَ بَرَ آنَهَا بَادَ».^(۳۶) ۴ - امام صادق علیه السلام فرمود: «إِنَّ اللَّهَ اخْتَارَ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَادِ الْكُوفَةَ وَقَمَ وَتَفْلِيسَ؛ خَدَاوَنَدَ از مِيَانَ هَمَهُ شَهْرَهَا كُوفَةَ، قَمَ وَتَفْلِيسَ رَا بَرَ گَزِيدَ».^(۳۷) ۵ - امام رضا علیه السلام به موسی بن خزرج فرمود: آیا محلی را به نام وَرَارَدَهَا می‌شناسی؟ موسی گفت: آری می‌شناسم و من در آنجا دو قطعه زمین دارم. امام علیه السلام فرمود: آن را مواضع باش و هرگز از دست مده، آن گاه سه بار فرمود: «نَعَمُ الْمَوْضِعَ وَرَارَدَهَايِ؛ چَهْ نِيَكُو مَحْلِيَ اسْتَ وَرَارَدَهَايِ».^(۳۸) مرحوم محدث قمی بعد از نقل این حدیث می‌فرماید: وَرَارَدَهَايِ نَامَ يَكِي از آبَادَهَايِ قَمَ اسْتَ.^(۳۹) ۶ - امام هادی علیه السلام فرمود: قم و اهل آن به سبب زیارت جدم علی بن موسی الرضا علیه السلام در طوس آمرزیده شده هستند. آگاه باش، هر کس او را زیارت کند و در راه زیارت آن حضرت یک قطره باران به او بر سد، خداوند جسدش را به آتش جهنم حرام می‌سازد.^(۴۰) ۷ - امام رضا علیه السلام فرمود: برای بهشت هشت دراست، یکی از آنها از آن اهل قم است، خوشابه حال آنها، خوشابه حال آنها، باز هم خوشابه حال آنها.^(۴۱) ۸ - در محضر امام کاظم علیه السلام صحبت از قم و اهل قم، و گرايش آنها به حضرت بقیة الله ارواحنا فدah شد، امام کاظم علیه السلام بر آنها رحمت فرستاد و سپس فرمود: برای بهشت هشت در است، یکی از آنها از آن اهل قم است، آنها بر گزیده های شیعیان ما در میان همه بلاد هستند، خداوند ولایت ما را با آب و گل آنها آمیخته است.^(۴۲) ۹ - از ائمه هدی علیهم السلام روایت شده که فرموده‌اند: لولا القميون تضاع الدين؛ اگر قمی‌ها نبودند دین تباہ می‌شد.^(۴۳)

سرّ قداست قم

در احادیث فراوانی به قداست قم اشاره شده است؛ از جمله امام صادق علیه السلام قم را حرم اهل بیت علیهم السلام معرفی و خاک آن را، پاک و پاکیزه تعبیر کرده است. همچنین ایشان در ضمن حدیث مشهوری که درباره قداست قم به گروهی از اهالی ری بیان کردند، فرمودند: بانویی از فرزندان من به نام فاطمه دختر موسی، در آنجا رحلت می‌کند که با شفاعت او همه شیعیان ما وارد بهشت می‌شوند. او می‌گوید: من این حدیث را هنگامی از امام صادق علیه السلام شنیدم که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام هنوز دیده به جهان نگشوده بود. این حدیث والا، از رمز شرافت و قداست قم پرده بر می‌دارد و روشن می‌سازد که این همه فضیلت و شرافت این شهر که در روایات آمده، از ریحانه پیامبر صلی الله علیه و آله کریمه اهل بیت، مهین بانوی اسلام، حضرت مخصوصه

علیها السلام سرچشمه می‌گیرد که در این سرزمین دیده از جهان فرو می‌بندد و گرد و خاک این سرزمین را، توپیای دیدگان حور و ملانک می‌کند.

برگزیدن شهر قم

پس از آن که حضرت معصومه به شهر ساوه رسید، بیمار شد و چون توان رفتن به خراسان را در خود ندید، تصمیم گرفت به قم برود. یکی از نویسنده‌گان در این باره که چرا حضرت معصومه علیها السلام شهر قم را برگزید، می‌نویسد: بی‌تر دید می‌توان گفت که آن بانوی بزرگ، روی آینده‌نگر داشت و با توجه به آینده قم و محوریتی که بعدها برای این سرزمین پیش می‌آید محوریتی که آرامگاه ایشان مرکز آن خواهد بود، بدین دیار روی آورد. این جریان به خوبی روشن می‌کند که آن بانوی الهی به آینده اسلام و موقعیت این سرزمین توجه داشته و خود را با شتاب بدین سرزمین رسانده و محوریت و مرکزیت آن را با مدفن خود پایه‌ریزی کرده است. (۴۵)

مزایا و افتخارات مردم قم

۱ - آنان جزو اهل بیت‌اند. ۲ - آنان مردمی نجیب و بزرگوارند، نجایی مردم به شمار می‌روند. ۳ - کسی که تصمیم بد درباره آنان بگیرد، خداوند او را درهم می‌شکند.

فصل دوم: زندگی حضرت معصومه علیها السلام

پدر بزرگوار حضرت معصومه علیها السلام

پدر حضرت فاطمه معصومه علیها السلام امام هفتم شیعیان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام است که او را ابوالحسن اول نیز می‌گویند: و از القاب مشهور آن حضرت، کاظم، باب الحوائج و صالح می‌باشد. آن بزرگوار روز یک‌شنبه هفتم ماه صفر سال ۱۲۸ هجری در روستای ابواء که بین مکه و مدینه واقع شده، دیده به جهان گشود. آن حضرت بیش از سایر امامان علیهم السلام فرزند داشته است که بعضی سی، و برخی شصت فرزند برای او نام برده‌اند. آن بزرگوار در سال ۱۴۸ هجری قمری در زمان خلافت منصور به امامت رسید و در زمان خلافت مهدی و هادی عباسی نیز امام بود، وقتی که هارون الرشید به خلافت رسید و پس از پانزده سال در زندان بغداد به شهادت رسید. مشهور بین تاریخ‌نویسان آن است که آن بزرگوار در روز ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۸۳ هجری در ۵۱ سالگی از دنیا رفت. (۴۶)

حضرت نجمه خاتون مادر حضرت معصومه علیها السلام

مادر گرامی حضرت معصومه علیها السلام مادر بزرگوار امام رضا علیه السلام است. نجمه خاتون از بانوان با فضیلت، از اسوه‌های تقوی و شرافت، از مخدرات کم‌نظری تاریخ بشریت می‌باشد برای او ده نام در کتب تاریخ و حدیث به ترتیب زیر آمده است: ۱ - نجمه ۲ - ام البنین برای نجمه خاتون فقط یک کنیه نقل شده و آن ام البنین است؛ ام البنین به معنای مادر پسران می‌باشد. ۳ - تکتم ۴ - طاهره ۵ - خیزان ۶ - مرسیه ۷ - اروی ۸ - سکن ۹ - سمانه ۱۰ - شقراء ۱۱ - صقر. (۴۷) تکتم به صورت مضارع مجہول، از نام‌های شایع در میان بانوان عرب است و در اشعار عربی به وفور آمده است. (۴۸) و یکی از نام‌های زمزم است که بعد از انقراض چرھم پوشیده شده بود در عالم رؤیا به حضرت عبدالملک گفته شد: احضرت تکتم، آنگاه جناب عبدالملک به الهام پروردگار آنجا

را حفر کرد و چاه زمزم را پدیدار ساخت.^(۴۹) هنگامی که نجمه خاتون از طرف خاندان عصمت و طهارت خریداری شد او مشهور به تکتم بود و آن اسم بسیار مناسبی بود، زیرا جلالت قدر و عظمت شأن او نه فقط از اهل مغرب مکنوم بود بلکه در میان اهل زمین به طور عموم معجهول بود. از پسوند مرسيّه انتساب آن بانوی مجلله به سرزمین مرسي معلوم می‌شود، جز این که واژه مرسي به چند سرزمین اطلاق می‌شود که از آن جمله است: ۱ - شهر معروف مرسيّه در اسپانیا، که در قرن ۱۱ میلادی به صورت کشور مستقلی در آمد و ابوغالب مرسي به آنجا منسوب است.^(۵۰) ۲ - بندر مرسي در ساحل شرقی الجزایر، در نزدیکی مرز تونس.^(۵۱) ۳ - بندر معروف مرسي (مارسي) در جنوب فرانسه در کرانه دریای مدیترانه.^(۵۲) خیزان گیاه معروفی است که در هند و بلاد روم می‌روید، ریشه‌های بسیار بلند و مستحکمی دارد؛ از ریشه‌های آن حصیر می‌باشد و از ساقه‌های آن به جهت ظرافت و استحکامش عصا می‌سازند. ساقه‌های خیزان بسیار لطیف و انعطاف‌پذیر است با خم کردن نمی‌شکند و لذا در ادبیات نیز به وفور استعمال شده است. خیزان در لغت به سکان کشتی و به ساقه انعطاف‌پذیر گفته می‌شود.^(۵۳) مرحوم کلینی با سلسله اسناد خود از هشام بن احمد روایت می‌کند که گفت: امام کاظم علیه السلام به من فرمود: آیا می‌دانی که یک نفر اهل مغرب به مدینه آمده است؟ گفتم: نه فرمود: چرا یکی آمده است برخیز برویم. امام علیه السلام سوار شد، من نیز سوار شدم، به محل اقامت آن شخص رفتیم، با مردی از اهل مغرب مواجه شدیم که تعدادی کنیز با خود آورده بود. به او گفتم: کنیزهای خود را بر ما عرضه کن او هفت کنیز بر ما عرضه کرد، هر کدام را که عرضه کرد، امام علیه السلام فرمود: این کنیز مورد نیاز ما نیست. آن گاه امام علیه السلام فرمود: عرضه کن. او گفت: من به جز یک کنیز بیمار، کنیز دیگری ندارم. امام علیه السلام فرمود: تو را چه می‌شود که آن را بر ما عرضه کنی؟ او امتناع کرد و ما برگشتمیم. روز بعد امام علیه السلام به من فرمود: برو نزد آن شخص و بگو: آخرین نظر تو در مورد آن کنیز چیست؟ او خواهد گفت: چنین و چنان، پس بگو: من خریدم. هشام بن احمد می‌گوید: به نزد او رفتم و او اظهار داشت من او را هرگز از فلان قیمت کمتر نخواهم داد، گفتمن: خریدم. بده فروش گفت: آن کنیز از آن توست، ولی به من بگو آن مردی که دیروز همراه تو بود کیست؟ گفتمن: او مردی از بنی هاشم است. گفت: از کدام تیره بنی هاشم؟ گفتمن: بیشتر از این نمی‌دانم. بده فروش گفت: گوش فرادار تا من در مورد این کنیز برایت سخن بگوییم، من او را از دورترین نقطه مغرب خریدم، یکی از بانوان اهل کتاب به من گفت: این کنیز که همراه توست از آن نزد امثال تو باشد. او دختری شایسته است که در نزد برترین انسان روی زمین باشد؛ زیرا این دختر چیزی در نزد مولایش درنگ نمی‌کند جز این که فرزندی از او به دنیا می‌آورد که در میان همه اهل شرق و غرب برای او همسنگی نباشد. هشام به احمد می‌گوید: من او را به خدمت امام کاظم علیه السلام آوردم، طولی نکشید که امام رضا علیه السلام از او متولد شد.^(۵۴) ۲ - هنگامی که نجمه خاتون به دودمان امامت راه یافت، امام کاظم علیه السلام گروهی از اصحاب را گرد آورد و به آنها فرمود: این کنیز را جز به فرمان خدا و به استناد وحی خدا خریداری نکرد. هنگامی که از کیفیت آن پرسیدند، فرمود: جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و پدرم (امیرمؤمنان) را در عالم رؤیا دیدم، یک قطعه ابریشم به همراه داشتند، چون آن را باز کردند یک پیراهن در میان آن بود که تمثال این دختر بر آن نقش شده بود. به من فرمود: ای موسی! این دختر بهترین اهل زمین را برای تو به دنیا خواهد آورد. آن گاه به من فرمود: هنگامی که او متولد شد او را علی نام بگذار. سپس به من فرمودند: خداوند به وسیله او عدالت، رأفت و مرحمت را در دنیا ظاهر خواهد ساخت، خوشابه حال کسی که او را تصدیق کند. وای به حال کسی که او را دشمن بدارد و او را تکذیب نماید.^(۵۵) ۳ - شیخ صدوق با سلسله اسناد خود روایت کرده که هنگامی که حمیده مادر موسی بن جعفر علیه السلام نجمه مادر امام رضا علیه السلام را خریداری کرد، شبی در عالم رؤیا به محضر مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله مشرف شد، رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: ای حمیده! نجمه را به فرزندت موسی هبه کن که به زودی برترین انسان روی زمین از او متولد خواهد شد.^(۵۶) ۴ - شیخ صدوق با سلسله اسنادش از نجمه خاتون روایت کرده که در ایام حاملگی هرگز احساس سنگینی نمی‌کرد و در خواب صدای تسبیح و تهلیل از بطن خود می‌شنیدم ولی چون بیدار می‌شدم دیگر آن را

نمی‌شنیدم. هنگامی که حمل خود را بنهادم، دست‌ها را بر زمین نهاد و سر به سوی آسمان بلند کرد و لب‌های خود را همانند کسی که سخن بگوید، حرکت می‌داد. در این حال پدرش حضرت موسی بن جعفر علیه السلام وارد شد و به من فرمود: «هنیئاً لک یا نجمة کرامه من ربک؛ ای نجمه این کرامت پروردگار بر تو مبارک باد. ۵ - حضرت رضا علیه السلام در دوران شیرخوارگی شیر زیاد می‌خورد و لذا نجمه خاتون گفت: دایه‌ای بگیرید که مرا یاری کند. پرسیدند: آیا شیر شما کم شده؟ گفت: نه هر گز شیرم کم نشده، ولی من یک سلسله اوراد و اذکار دارم که همیشه به آن‌ها ملتزم هستم، از وقتی که این مولود مسعود به دنیا آمد، فرصتی برای آن اوراد و اذکار کم شده است. (۵۷) ۶ - نجمه خاتون به قدری مؤدب بود که در حضور حمیده خاتون هر گز بر زمین ننشست. (۵۸) ۷ - شیخ صدقی با سلسله استنادش روایت کرده که نجمه خاتون در عقل و درایت، در اطاعت و عبادت و در رعایت ادب به ویژه احترام به حمیده خاتون از بهترین بانوان جهان بود. (۵۹) مولده؛ به کسی گفته می‌شود که در کشور عربی متولد شود و در میان عرب‌ها بزرگ شود و با آداب عربی خوب گیرد. (۶۰) از تاریخ تولد نجمه خاتون اطلاعی در دست نیست و از مقدار سن شریفیش به هنگام شرفیابی به دودمان امامت چیزی نمی‌دانیم، تنها چیزی که در منابع حدیثی آمده این است که وی به هنگام تشریف به خانه امام کاظم علیه السلام دوشیزه بود. (۶۱)

روز ولادت و وفات

به طور یقین روز ولادت حضرت مخصوصه علیها السلام اول ذی‌قعده سال ۱۷۳ هـ ق است چون بعضی از محققین و کاوشنگران بدون هیچ ابهام و تردیدی روز ولادت را همین روز بیان کرده‌اند و اگر زمانی تاریخی دیگر اعلام شده مورد قبول نیست. هارون الرشید آن بزرگوار را در سال ۱۷۹ هجری قمری در مدینه دستگیر کرده و به طرف عراق آورد و از آن وقت تا آخر عمر در زندان به سر می‌برد. شهر مدینه چشم به راه تولد کودکی از خاندان پاک پیامبر صلی الله علیه و آله بود. خانه امام کاظم علیه السلام حال و هوای دیگری داشت، نجمه همسر آن بزرگوار به امید تولد فرزند، روز را به شب و شب را به روز می‌رساند. شور و شادی در خانه امام علیه السلام موج می‌زد. سرانجام انتظارها به سرآمد و در اول ذی‌قعده سال ۱۷۳ هجری قمری خداوند دختری به امام هفتم بخشید و نوزادی نورانی در خانه با صفاتی امام علیه السلام چشم به جهان گشود. پس از امام علیه السلام، شاید کسی به اندازه نجمه همسر حضرت خوشحال نبوده؛ زیرا پس از گذشت ۲۵ سال این دو مین فرزندی بود که دست لطف پروردگار به نجمه عنایت می‌فرمود. (۶۲) امام کاظم علیه السلام به خاطر عشق و علاقه خاصی که به حضرت فاطمه زهراء علیها السلام داشت نام دختر تازه به دنیا آمده خود را فاطمه نهاد. پاک سرشتی و پرهیز کاری او به اندازه‌ای بود که پس از مدتی مخصوصه خوانده شد، چون مانند پدر گرامی اش از گناه و بدی دوری می‌جست. قریب به چهل سال است در کنار بارگاه ملکوتی و نورانی خاتون دو سراء شفیع روز جزا، تداعی جلوه‌گری جلال و عظمت حضرت زهراء علیها السلام، وارث مصائب قهرمان کربلا خواهر والا-مقام سلطان سریر ارتقاء، پناهگاه مطمئن الله والا، کریمه اهل بیت حضرت فاطمه مخصوصه علیها السلام هست و از عنایات بی‌بی بزرگوار بهره‌مندم. شکر این نعمت بزرگ مراسوق می‌دهد که قلم را به دست گرفته صفحاتی را به عنوان عرض ادب به محضر این ولی نعمت، مخصوصه دو سرا اختصاص داده و قبلًا عذرخواهی و پوزش بطلبم.

بررسی و شرح کوتاه

در بعضی از مدارک از سال ۱۸۳ به عنوان سال ولادت حضرت فاطمه علیها السلام یاد شده که صحیح آن، چنان که در کتاب مستدرک سفینه آمده، ۱۷۳ است؛ زیرا با توجه به این که امام کاظم علیه السلام در ۲۵ ربیع سال ۱۸۳ هـ در زندان هارون در بغداد به شهادت رسید، و کمترین مدت زندانش، چهار سال بود، در این مدت از خانواده‌اش که در مدینه ساکن بودند، دور بود بنابراین

ممکن نیست ولادت حضرت مخصوصه علیها السلام در سال ۱۸۳ رخ داده باشد و ظاهراً در این شماره اشتباه شده و به جای ۱۷۳، ۱۸۳ نوشته شده است. از این رو محقق کاوشنگر مرحوم عمامزاده اصفهانی بدون ابهام می‌نویسد: حضرت مخصوصه علیها السلام در مدینه در ماه ذی قعده سال ۱۷۳ متولد شده و در ربيع الثانی سال ۲۰۱ در قم دیده از جهان فرو بست.^(۶۳)

شادی و سرور و لادت

آغاز ماه ذی قعده برای حضرت رضاعلیه السلام و دودمان نبوت، پیام آور شادی مخصوص و پایان یک انتظار عمیق و استثنایی است؛ چون حضرت نجمه علیها السلام فرزندی جز حضرت رضاعلیه السلام نداشت و مدت‌ها پس از حضرت رضاعلیه السلام صاحب فرزندی نشد؛ حضرت رضاعلیه السلام در سال ۱۴۸ هـ متولد گردید، ولی حضرت مخصوصه علیها السلام در سال ۱۷۳، یعنی با فاصله (۲۵ سال). با توجه به این که امام صادق علیه السلام به ولادت چنین بانوی بشارت داده بود، بنابراین پس از آن که حضرت مخصوصه علیها السلام دیده به جهان گشود، آن روز برای حضرت رضاعلیه السلام و حضرت نجمه علیها السلام روز شادی و سرور وصف ناپذیر و روزی مهم از ایام الله بود؛ چرا که دختری از آسمان ولايت و امامت، طلوع کرده بود، که قلب‌ها را جلا و صفا می‌داد و چشم‌ها را روشن و کانون مقدس اهل بیت علیهم السلام را گرم می‌نمود.^(۶۴)

سن حضرت

از آنچه که مورد بحث قرار گرفت نتیجه می‌گیریم که سن حضرت مخصوصه علیها السلام هنگام وفات در حدود ۲۸ سال بوده است. پس این که در زبان برخی از مردم، آن حضرت به عنوان ۱۸ یا ۲۲ ساله معروف شده، مدرک و سندی ندارد.

چرا حضرت مخصوصه علیها السلام ازدواج نکرده است

تقریباً قطعی است که حضرت مخصوصه علیها السلام ازدواج نکرد، در این صورت این سؤال پیش می‌آید که سنت ازدواج از مستحبات مؤکد اسلامی است، تا آنجا که رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: در اسلام و در پیشگاه خدا بنایی برپا نشده که محبوب‌تر و عزیزتر از بنای ازدواج باشد^(۶۵) همچنان که فرمود: ازدواج سنت و برنامه من است، پس کسی که از سنت من دوری کند از من نیست.^(۶۶) و نیز وارد شده: در عصر امام باقر علیه السلام بانوی به خاطر ریاضت و کسب فضیلت، ازدواج نمی‌کرد، امام باقر علیه السلام به او فرمود: اگر در ترک ازدواج، فضیلتی به دست می‌آمد، حضرت فاطمه علیها السلام سزاوارتر از تو بود، که به خاطر کسب فضایل اخلاقی، ازدواج نکند؛ زیرا هیچ بانوی در کسب کمالات، از فاطمه علیها السلام پیشی نگرفته است.^(۶۷) پاسخ در پاسخ به این سؤال دو مطلب گفته شده که هر کدام، یا یکی از آن‌ها دلیل شایسته‌ای است که موجب ترک ازدواج حضرت مخصوصه علیها السلام شده است: ۱ - دختران امام کاظم علیه السلام به ویژه حضرت مخصوصه علیها السلام در سطحی از کمالات بودند که برای خود هم کفو و همسر مناسبی نیافتند، تا با او ازدواج کنند، امام کاظم علیه السلام به آن‌ها سفارش کرده بود که با رأی و مشورت برادرشان حضرت رضاعلیه السلام ازدواج کنند.^(۶۸) این سفارش و قرایین دیگر بیانگر آن است که باید برای آن‌ها همسر مناسبی باشد. با توجه به این که طبق نقل سبط جوزی،^(۶۹) امام کاظم علیه السلام دارای چهار دختر به نام‌های فاطمه کبری، فاطمه وسطی، فاطمه صغیری و فاطمه اخري بود.^(۷۰) در این که حضرت مخصوصه علیها السلام کدامیک از این‌ها بوده، بعضی تردید نموده‌اند ولی از قرایین و عظمت مقام حضرت مخصوصه علیها السلام نسبت به دیگران استفاده می‌شود که او همان فاطمه کبری بوده است.^(۷۱) در مورد حضرت زهرا علیها السلام امام صادق علیه السلام فرمود: اگر خداوند متعال، علی علیه السلام را برای فاطمه علیها السلام نمی‌آفرید، در سراسر زمین، از حضرت آدم گرفته تا هر انسانی بعد از او، همسر همتا و مناسبی برای فاطمه علیها السلام پیدا

نمی شد.) ۲- ترس و وحشت ناشی از حکومت پر از خفقات و اختناق هارون، به گونه‌ای بود که کسی جرأت نمی کرد با دختران امام کاظم علیه السلام ازدواج نماید و داماد آن حضرت شود؛ زیرا دامادی آن حضرت، از نظر دستگاه طاغوتی هارون، موجب خطر شدید می شد. به این ترتیب، حضرت مخصوصه علیها السلام و بعضی از خواهرانش، از ازدواج صرف نظر کردند. در ضمن، نباید این مطلب را از نظر دور داشت که امام کاظم علیه السلام در زندان به سر می برد و اطلاع امام رضا علیه السلام از آینده (در مورد شهادت پدر، و هجرت اجباری او به خراسان) شاید دلیل دیگری برای ترک ازدواج حضرت مخصوصه علیها السلام باشد. و این نیز از مصایب و رنج‌های روزگار نسبت به خاندان نبوت است، که ستمگران کینه‌توز، با ایجاد شرایط نامساعد، آن‌ها را از موahب زندگی، محروم ساختند. (۷۳)

احترام به مقدسات مذهبی

از حضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی نقل شده: روزی شاه عربستان سعودی به ایران آمد و هدایایی برای مرتع کل، حضرت آیت الله العظمی بروجردی رحمه الله فرستاد، آقا در میان آن هدایا، چند قرآن و مقداری از پرده کعبه را پذیرفت و بقیه را رد کرد، در ضمن شاه عربستان تقاضای ملاقات با آقای بروجردی کرده بود (و این تقاضاً توسط سفير عربستان به آقا ابلاغ شد) ولی آقای بروجردی این تقاضا را رد وقتی که از علت این امر سؤال شد، آقا فرمود: این شخص (شاه عربستان) اگر به قم باید [به خاطر این که وهابی است به زیارت مرقد مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام نمی‌رود] و اگر او به قم باید و به زیارت حضرت مخصوصه علیها السلام نمود به مقام ارجمند حضرت مخصوصه علیها السلام توهین خواهد شد و من به هیچ وجه چنین امری را که توهین غیرمستقیم به حضرت مخصوصه علیها السلام است نمی‌پذیرم و تحمل نمی‌کنم. امام خمینی قدس سرہ آن بزرگ مرد الهی، کنار مرقد مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام می‌آمد و با کمال تواضع و خضوع ضریح حضرت را می‌بوسید و به عقیده بعضی شاید علت آن که او نخواست مرقد مطهرش در کنار مرقد مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام باشد از این رو بود که مبادا به حریم حضرت مخصوصه علیها السلام بی احترامی شود؛ زیرا با رفت و آمد میلیون‌ها نفر از مردم و آمدن سران کشورها کنار قبر او به طور طبیعی موجب کمرنگ شدن احترام به مرقد مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام می‌گردید و چنین کاری هرگز با خلق و خوی امام خمینی قدس سرہ نسبت به خاندان عصمت و طهارت سازگار نبود. (۷۴)

شاهت حضرت مخصوصه علیها السلام به حضرت زینب علیها السلام

در میان بانوان بیت رسالت و امامت، دو بانوی آسمانی‌اند که از جهات گوناگون شبیه به یکدیگرند و وجه شباهت و قدر مشترکی بین آن دو، فراوان است. آن دو بزرگوار، یکی حضرت زینب کبری، عقیله آل هاشم علیهم السلام است و دیگری حضرت فاطمه مخصوصه علیها السلام. ۱) هر دو سرافرازند که دختر امام مخصوصه علیها السلام هستند، زینب کبری دختر بزرگوار حضرت امیرالمؤمنین علی علیها السلام است و حضرت مخصوصه علیها السلام دختر والاگهر حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام. ۲) هر دو بزرگوار خواهر امام مخصوصه علیها السلام دختر امام حسن و امام حسین علیهم السلام و دیگری خواهر حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام است. ۳) هر دو بانوی خاندان وحی، افتخاری دارند که عمه امام مخصوصه علیها السلام دختر والاگهر حضرت امام زین العابدین علیه السلام و دیگری عمه حضرت جواد الائمه علیه السلام. ۴) هر دو مورد تقدیس و تکریم امام مخصوصه علیها السلام دختر امام رضا علیه السلام و دیگری عمه حضرت جواد الائمه علیه السلام. ۵) هر یک از این دو بانوی بزرگ اسلام، مورد تعظیم و احترام سه امام مفتخر الطاعه قرار گرفته‌اند: حضرت زینب علیها السلام از ناحیه پدر بزرگوارش، امیرمؤمنان علیها السلام و از سوی برادرش حضرت سید الشهداء علیه السلام و از ناحیه برادر زاده‌شان حضرت امام زین العابدین علیه السلام مورد ستایش قرار گرفتند. حضرت مخصوصه

علیها السلام از ناحیه جد بزرگوارش، حضرت صادق علیه السلام و از جانب برادر بزرگوارش، حضرت رضا علیه السلام و از سوی فرزند برادرشان، حضرت جوادالائمه علیه السلام، مورد مدح و ثنا واقع شده‌اند.^۶ هر کدام از این دو بانوی با جلالت، شدت علاقه نسبت به برادر عزیز و الامقام خود داشتند، حضرت زینب علیها السلام، نسبت به امام حسین علیه السلام و حضرت مقصومه، نسبت به امام علی بن موسی الرضا علیه السلام.^۷ هر دو معظمه به خاطر علاقه به برادرشان، خانه و زندگی خویشتن را رها کرده، وطن را ترک گفته‌اند و رنج سفر را بر خود هموار نمودند، حضرت زینب علیها السلام از مدینه به عراق و بالاخره به شام رفت و حضرت مقصومه علیها السلام از مدینه به ایران و بالاخره در سرزمین قم رحل اقامت افکند.^۸ هر دو بانوی بزرگوار، زادگاهشان مدینه، ولی مدفنشان در نقطه‌ای دور از زادگاهشان هست، حضرت زینب علیها السلام در شام یا مصر، بنابر نظر مشهور و حضرت مقصومه در ایران و شهر مقدس قم.^۹ مدفن هر یک از این دو بانوی بهشتی، زیارت‌گاه عاشقان و علاقه‌مندان خاندان پیغمبر است و مرقد مطهر و منور هر یک از آنان، دلدادگان بی‌شمار دارد و مردم مسلمان، حتی از شهرهای دور برای زیارت آن‌ها با تمام اشتیاق، سفر نموده و تشرف به اعتاب مقدسه آنان فخر و مبارکات می‌کنند.^{۱۰} هر کدام از این دو مکرمه، دو محل زیارت دارند، حضرت زینب علیها السلام در مصر و در شام و حضرت مقصومه علیها السلام در بیت النور محل اقامت و عبادتشان و دیگر مدفن مقدس و حرم مطهر آن بانوی با جلالت.^(۷۵)

منزلت شهر قم

در آغاز چند روایت پیرامون خزینه الهیه مدفون در قم را متذکر می‌شویم. ۱ - عالم بزرگ رجالی مرحوم کشی نقل کرده: حماد ناب گفته است: ما با گروهی در خدمت حضرت صادق علیه السلام بودیم که ناگهان عمران بن عبد الله قمی وارد شد، حضرت از احوال پرسی کرده و به او محبت نمودند و اظهار سرور و شادمانی فرمودند. وقتی که برخاست، به حضرت صادق علیه السلام عرض کردم: این که بود که این گونه به او محبت فرمودید؟ امام در پاسخ گفت: من اهل بیت النجاء؛ یعنی اهل قم، ما ارادهم جبار من الجباره إلّا قصمه الله؛^(۷۶) او از اهل بیت و خاندان نجبا می‌باشد؛ یعنی اهل قم، که هیچ ستمگری از ستمگران، آهنگ هلاک آنان نکرد مگر این که خداوند او را در هم شکست و خرد گردانید. ۲ - ابومقاتل دیلمی می‌گوید: از حضرت علی بن محمد امام هادی علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: همانا قم به این اسم، نامیده شد؛ زیرا هنگامی که کشتی نوح علیه السلام در جریان توفان، بدانجا رسید. ایستاد و حرکت نکرد و آن قطعه‌ای از بیت المقدس است.^(۷۷) ۳ - از امام صادق علیه السلام نقل شده که فرمود: هنگامی که فتنه‌ها و آشوب‌ها شهرها را فرا گرفت، بر شما باد که به قم و حوالی و نواحی آن رو بیاورید؛ زیرا که بلا از قم و اطراف هنگامی که دفع شده است.^(۷۸) ۴ - از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت شده که فرمود: قم آشیانه آل محمد مدعی‌لهم
السلام و پناهگاه شیعیان آن‌هاست ولیکن به زودی جماعتی از جوانانشان، بر اثر نافرمانی پدران و استهزاً به بزرگان و پیش‌کسوتانشان هلاک خواهند شد و در عین حال، خداوند شر دشمنان و هر بدی را از آنان دفع خواهد فرمود.^(۷۹) ۵ - از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمودند: هنگامی که مصیبت و رنجی به شما رسید، بر شما باد به قم؛ زیرا آنجا مأواهی فاطمین و استراحت گاه مؤمنین است و هیچ کس تصمیم سویی درباره قم و اهل آن نگرفت، مگر این که خداوند، او را خوار کرده، از رحمت خود دور ساخت.^(۸۰) ۶ - از حضرت ابوالحسن الرضا علیه السلام روایت است که فرمود: برای بهشت، هشت در است و برای اهل قم یکی از آن درهای است. پس خوشابه حال آنان، خوشابه حال آنان، خوشابه حال آنان.^(۸۱)

امام رضا علیه السلام و لقب مخصوصه

حضرت فاطمه مقصومه علیها السلام بانوی بهشتی، پیراسته از زشتی‌ها، غرق در عبادت و نیایش و شبنم معطر آفرینش است، شاید

یکی از دلایل مخصوصه نامیدن این بانو آن باشد که عصمت مادرش حضرت زهرا علیها السلام در او تجلی یافته است. براساس پاره‌ای از روایات، این لقب از سوی امام رضا علیه السلام به این بانوی والا مقام اسلام داده شده است، چنان که فقیه بلند اندیش و سپید سیرت شیعه، علامه مجلسی رحمه الله در این باره می‌گوید: امام رضا علیه السلام در جایی فرمود: هر کس مخصوصه را در قم زیارت کند، مانند کسی است که مرا زیارت کرده است. (۸۲)

القب حضرت مخصوصه علیها السلام

به طور کلی، سه زیارت نامه برای حضرت مخصوصه علیها السلام ذکر شده که یکی از آن‌ها مشهور و دو تای دیگر غیر مشهور است. اسامی و لقب‌هایی که برای حضرت مخصوصه علیها السلام در دو زیارت نامه غیر مشهور ذکر شده، به قرار ذیل است: (۸۳) طاهره (پاکیزه) حمیده (ستوده) بَرَّه (نیکوکار) رشیده (حدیفه) تقیه (پرهیزکار) رضیه (خشند خدا) مرضیه (مورد رضایت خدا) سیده صدیقه (بانوی بسیار راستگو)، رضیه مرضیه (بانوی خشنود خدا و مورد رضای او) سیده نساء العالمین سرور زنان عالم، همچنین محدثه و عابده از صفات و القابی است که برای حضرت مخصوصه علیها السلام عنوان شده است.

عالمه آل عبا

مرحوم مستنبط از کتاب کشف اللثالت نقل کرده و این کتاب تا به حال چاپ نشده و نسخه خطی آن در ایران نیست، گفته می‌شود که فقط یک نسخه از آن در کتابخانه شوشتاری‌ها در نجف اشرف موجود است. (۸۴) مؤلف ارزشمند این کتاب صالح بن عرندس حلبی دانشمند پرارج شیعه در قرن نهم، صاحب شعر معروفی است که علامه امینی درباره‌اش می‌فرماید: در میان اصحاب، مشهور است که در هر مجلسی این شعر خوانده شود وجود مقدس حضرت بقیه الله ارواحنا فداء حضور پیدا می‌کند. (۸۵) متن کامل این اشعار را طریحی در منتخب، سید جواد شبر در ادب الطف و علامه امینی در الغدیر آورده‌اند. (۸۶) آنچه از زبان مرحوم مستنبط از کتاب ابن عرندس نقل شده این است: روزی جمعی از شیعیان به قصد دیدار حضرت موسی بن جعفر علیه السلام به مدینه منوره مشرف و به دودمان امامت شرفیاب شدند، معلوم شد که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام در مسافت است. این عده پرسش‌هایی داشتند، نوشته و به حضرت مخصوصه علیها السلام تحويل دادند و رفتند. روز بعد که می‌خواستند از مدینه به سوی وطن خود برگردند، دیدند که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام هنوز از مسافت برنگشته است. نظر به این که ناگزیر از مراجعت بودند، پرسش‌های خود را مطالبه کردند که به سفر بعدی موکول شود. حضرت مخصوصه علیها السلام پاسخ پرسش‌ها را نوشت و به آن‌ها تسلیم کرد. آن‌ها شادمان شده، مدینه را به قصد وطن ترک کردند. در اثنای راه با حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مصادف شدند که به سوی مدینه تشریف فرما بودند، داستان را به آن حضرت عرض کردند، حضرت فرمود: آن نوشته را به من بدهید. چون پرسش و پاسخ‌ها را مطالعه نمود، سه بار فرمود: فداها ابوها پدرش به قربان چین دختری باد. با توجه به این که حضرت مخصوصه علیها السلام به هنگام دستگیری پدر بزرگوارش خردسال بود، اگر این نقل صحّت داشته باشد، از مقام رفیع آن حضرت حکایت می‌کند و دلیل عالمه غیر معلمه بودن آن حضرت خواهد بود. (۸۷) رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله اصحاب را به شنیدن حدیث و روایت کردن آن تحریک و تشویق می‌نمود و می‌فرمود: «نصر الله امراً سمع منا حدیثًا بلغة؛ خداوند نورانی کند کسی را که از ما حدیثی استماع کند و آن را ابلاغ نماید. (۸۸) امام صادق علیه السلام می‌فرماید: حدیث فی حلال و حرام تأخذه من صادق خیر من الدنيا وما فيها، من ذهب اوفضله؛ حدیثی که در پیرامون حلال و حرام از شخصی راستگو فراگیری، از همه دنیا و آنچه طلا و نقره در آن است بهتر است. (۸۹) روایات واردہ در پیرامون شرافت و فضیلت روایان حدیث بسیار فراوان است و برخی در این رابطه کتاب مستقلی تألیف کرده‌اند، که از آن جمله؛ خطیب بغدادی صاحب تاریخ بغداد است وی متوفی ۴۶۳ه.ق. که ۳۳۴

روایت در این زمینه در کتابی به نام: شرف اصحاب الحديث گرد آورده است.(۹۰)

تاریخ وفات حضرت معصومه علیها السلام

مدارک متعددی وجود دارد که حضرت معصومه علیها السلام در سال ۲۰۱ هـ در قم، وفات نموده است، چنان که در کاشی کاری های اطراف حرم که از قرن ها پیش به جای مانده مرقوم شده است. ولی در مورد روز و ماه وفات آن حضرت، اختلاف است تا سه قول گفته شده است: ۱) طبق برخی از مدارک، دهم ربیع الثانی، بوده است. ۲) مطابق بعضی از مدارک، دوازدهم ربیع الثانی بوده است. ۳) و بر اساس مدارک دیگر، هشتم شعبان بوده است. هیچ یک از این سه قول، آن گونه که باید، مورد اطمینان نیست. ولی همان گونه که بعضی از بزرگان گفته‌اند: انصاف این است که برای جمع بین قول اول و دوم و برای بزرگداشت مقام آن بزرگ بانوی دو جهان، سه روز (روز ۱۰ و ۱۲ و ۲۴ ربیع الثانی) به عنوان ایام معصومیه مراسم سوگواری برقرار کرد. چنان که در سال‌های اخیر مسؤولین و دست اندکاران آستانه مقدسه حضرت معصومه علیها السلام همین کار را شروع نموده، و این سنت خوب به جریان افتاده است.

خواهران و برادران حضرت معصومه علیها السلام

این مطلب واضح و روشن است که بین موذخین درباره فرزندان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام اختلاف است و اقوال مختلفی را در کتاب‌های تاریخ برشمرده‌اند که ما به نقل شیخ مفید رحمه الله که از بزرگان علمای شیعه و قدماً اصحاب است اکتفا می‌نماییم و قول ایشان را اختیار کرده و میزان قرار می‌دهیم. شیخ مفید قدس سره می‌فرماید: تعداد فرزندان حضرت موسی بن جعفر علیه السلام سی و هفت نفر بوده‌اند که تعداد هیجده نفر آنها پسر و نوزده نفر دختر می‌باشند. اما پسران: ۱- حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام ۲- ابراهیم بن موسی ۳- عباس بن موسی ۴- قاسم بن موسی ۵- اسماعیل بن موسی ۶- جعفر بن موسی ۷- هارون بن موسی ۸- حسن بن موسی ۹- احمد بن موسی (معروف به شاهچراغ) ۱۰- محمد بن موسی ۱۱- عبد الله بن موسی ۱۲- حمزه بن موسی ۱۳- اسحاق بن موسی ۱۴- عبید الله بن موسی ۱۵- زید بن موسی ۱۶- حسین بن موسی ۱۷- فضل بن موسی ۱۸- سلیمان بن موسی. اما دختران: ۱- حضرت فاطمه کبری ۲- فاطمه صغیری ۳- رقیه صغیری بنت موسی بن جعفر علیه السلام ۴- حکیمه ۵- ام ابیها ۶- رقیه صغیری ۷- کلثوم یا کلشم ۸- ام جعفر ۹- لبانه ۱۰- زینب ۱۱- خدیجه ۱۲- علیه ۱۳- آمنه ۱۴- حسن ۱۵- بُریه ۱۶- عباسه ۱۷- ام سلمه ۱۸- میمونه ۱۹- ام کلثوم(۹۱).

مخدرات دیگری که در حرم مطهر حضرت معصومه علیها السلام دفن هستند

بنا به نقل تاریخ قم و مرحوم علامه مجلسی، عده‌ای از خانم‌های وابسته به خاندان رسالت علیهم السلام در این بقعه شریفه مدفون می‌باشند که عبارتند: ۱- میمونه دختر موسی مبرقع و نوه حضرت جواد علیه السلام ۲- ام محمد دختر موسی مبرقع و نوه حضرت جواد علیه السلام ۳- ام قاسم دختر علی کوکبی. ۴- ام اسحاق جاریه محمد فرزند موسی مبرقع ۵- ام حبیب جاریه ابو علی نوه حضرت امام رضا علیه السلام

فصل سوم: زیارت حضرت معصومه علیها السلام

واژه زیارت

واژه معروف و محبوب زیارت با توجه به مشتقات آن در معانی مختلفی به کار رفته است، که از آن جمله است: دیدار، پیشواز، تمایل، اعراض، آهنگ سفر، مهیای سفر، مرکب تیز پا، گوشه چشم، عزیمت به سوی مقصود، اصلاح و تقویت خویشتن، سینه، قفسه سینه، بالا آمدن قفسه سینه و گرامی داشت مهمان. (۹۲)

فضیلت زیارت

دعا و زیارت، پرو بال گشودن از گوشه تنها یی، تا اوچ با خدا بودن است. دعا و زیارت، جامی است زلال از معنویت ناب در کام عطشناک زندگی، و زیارت حرم مخصوصه علیها السلام بارقه امیدی در فضای غبارآلود زمانه، فریاد روح مهجور در هنگامه غفلت و بی خبری و نسیمی فرخناک و برخاسته از باستانهای بهشت است، زیارت مرقد مخصوصه علیها السلام به انسان اعتماد به نفس می دهد، و او را از غرق شدن در گرداب نومیدی باز می دارد و به تلاش بیشتر دعوت می کند. زیارت مزار با صفاتی کریمه اهل بیت علیهم السلام سبب می شود که زائر حرم، خود را نیازمند پروردگار بیند، در برابر او خضوع کند، و از مرکب غرور و تکبر که سرچشمہ تمامی بد بختی ها و سیه روزی هاست پایین می آید و حضرت مخصوصه علیها السلام را واسطه درگاه پروردگار عالمیان قرار دهد. بر همین اساس است که برای زیارت آن حضرت، پاداش بسیار بزرگی و عده داده شده و آن ورود به بهشت است. در این باره از امام جواد علیه السلام نقل شده که فرمود: هر کس عمه ام را در قم زیارت کند، بهشت از آن اوست. شهر قم به واسطه حضور و دفن گوهری آسمانی از فرزندان باب الحوائج موسی بن جعفر علیه السلام، الگوی عفت و حیا و تقوی، حضرت فاطمه مخصوصه علیها السلام مفتخر به کسب مدار عُش آل محمد صلی الله علیه و آله گردید و به برکت آن، پرچمدار فرنگ ناب محمدی صلی الله علیه و آله و فقه پویای جعفری و منادی ایمان و معنویت شد. به یمن قدم های آسمانی حضرت فاطمه مخصوصه علیها السلام قم تبدیل به سنگری مستحکم و دژی نفوذناپذیر در دفاع از اسلام و آرمان های پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام شده و پایگاهی عظیم و مهم برای پیروان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام گردید. آری طبق روایات وارد، شهر قم دری از درهای بهشت است و اگر قم نبود آسمان و زمین قرار نمی داشت و زمین اهlesh را فرو می برد. قم مأواتی فاطمین است و قرارگاه یاران ولی الله الاعظم صاحب الزمان علیه السلام و قم زادگاه انقلابی است که همچون طوفانی سهمگین طومار ظلم و ستم را در هم می بیچد و استکبار جهانی را به زانو در می آورد. و در یک کلمه قم به برکت حضرت فاطمه مخصوصه علیها السلام کانون نور، مرکز علم، معدن خیرات و برکات است و حجّت خدا بر اهل زمین و چه افتخاری برای اهل قم که مجاور چنین فضای ملکوتی و چنین بارگاه نورانی و پربرکتی هستند. بدیهی است که مجاورت با حرم مطهر کریمه اهل بیت علیهم السلام اقتضای خاص خودش را دارد که بر همه ما رعایت آن لازم و ضروری است. اهل قم به خوبی می دانند که نگاه جهانیان به آنها دوخته شده است و همه دنیا شاهد بود که مردی از قم قیام کرد و ریشه ظلم و ستم را از کشور امیر المؤمنین علی علیه السلام از بیخ و بن برکند و به اسلام و شیعه حیات تازه ای بخشید. جناب آقای حاج سید حسن مولوی که داماد مرحوم آیت الله العظمی سید محسن حکیم قدس سره می باشد فرمودند: پیش از ماه رمضان (شعبان ۱۴۹هـ) شبی در عالم رؤیا دیدم که در حرم مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام هستم و مشغول زیارت می باشم. یک مرتبه خورشید فروزان جهان هستی با عظمت و شکوه خاصی تشریف فرما شدند نقابی به صورت مبارکشان بود، ولی عظمت، جذابت و نورانیت آن مهر فروزان چیزی نبود که در پشت نقاب مخفی شود. به سویش دویدم که دست مبارکش را بوسه باران کنم، راه خود را کج کردند و به سوی ضریح مقدس عمه بزرگوارشان تشریف فرما شدند. یکی از فضلای برجسته حوزه و از موالیان دلسوزخته و پاکباخته خاندان عصمت و طهارت جناب حجۃ الاسلام والمسلمین حاج سید احسان الله سبزواری فرمودند: با یکی از دوستان در حرم مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام نشسته بودم، از یکی از دوستان مورد اعتماد نقل کرد که شبی در عالم رؤیا دیدم که وجود مقدس حضرت بقیة الله ارواحنا فداء در حرم مطهر کریمه اهل بیت علیهم السلام

هستند و در این نقطه از مسجد بالاسر مشغول نماز هستند. نقطه‌ای که ایشان اشاره کردند، کنار پایه در مسجد بالاسر، کمی عقب‌تر از در بزرگی است که مقابل ضریح مقدس قرار دارد. با توجه به انحراف قبر مطهر نسبت به ضریح، این نقطه کمی عقب‌تر از محاذات قبر شریف حضرت مخصوصه علیها السلام می‌باشد. من از مشاهده طلعت زیبای خورشید فروزان امامت بسیار خوشحال شدم، نزدیک رفتم که سلامی عرض کنم و حاجات خود را به محضر مقدس حجت خدا عرضه بدارم، با دست مبارکشان به سوی ضریح اشاره کردند و فرمودند: من به عمه‌ام جسارت نمی‌کنم، هر حاجتی دارید از ایشان بخواهید. چه زیباست که حجت الهی و قطب جهان هستی، به عمه بزرگوارشان ارجاع می‌کنند و بدین وسیله سائل را به مقام شامخ عمه بزرگوارشان متوجه می‌کنند. این همان نکته مهمی است که امر شده در حرم ائمه‌علیهم السلام مقدم بر قبر شریف نماز نخوانیم، حتی در محاذات قبر نیز نخوانیم، بلکه رو به ضریح و یا در دو طرف ضریح، عقب‌تر از قبر شریف باشیم، چنان که شخص حضرت بقیة الله ارواحنا فداء در مورد محل نماز در حرم ائمه‌علیهم السلام در توقع شریف مرقوم فرموده‌اند: اما نماز باید پشت سر امام خوانده شود و قبر شریف در جلوی روی نماز گزار قرار بگیرد، هرگز جایز نیست که در پیش روی امام، یا در طرف راست و یا طرف چپ امام نماز خواند، زیرا نمی‌شود که مقدم یا مساوی با امام علیه السلام ایستاد.^(۹۳) جالب توجه است که حضرت ولی عصر ارواحنا فداء در حرم مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام نیز این نکته را رعایت فرموده‌اند. ولی برخی از مردم حتی در حرم ثامن ائمه‌علیه السلام این موضوع را رعایت نمی‌کنند.

سند زیارت نامه

زیارت نامه حضرت مخصوصه علیها السلام به تصریح علامه مجلسی قدس سره از محضر مقدس امام رضاعلیه السلام روایت شده است.^(۹۴) علامه مجلسی علاوه بر دائرة المعارف بزرگ بحار الانوار در کتاب ارزشمند تحفة الزائر نیز این حدیث شریف مشتمل بر زیارت نامه را از امام رضاعلیه السلام نقل فرموده است.^(۹۵) اهمیت درج این روایت در کتاب تحفة الزائر آن است که علامه مجلسی در مقدمه آن ملتزم شده که در آن تنها زیارت‌هایی را نقل کند که با سند معتبر به دستش رسیده باشد.^(۹۶) بعد از علامه مجلسی، شخصیت برجسته جهان تشیع، مرجع والامقام آیت الله آقا جمال خوانساری متوفای ۱۱۲۵ق. این حدیث را در کتاب مزار خود آورده و می‌فرماید: در روایت معتبر دیگر نقل نموده‌اند که حضرت امام رضاعلیه السلام به سعد اشعری فرمود: که ای سعد نزد شما از ما قبری هست.^(۹۷) پژوهشگر بزرگ، آیت الله حاج سید حیدر کاظمی؛ متوفای ۱۲۶۵هـ در کتاب پرارج عمدة الزائر زیارت نامه حضرت مخصوصه علیها السلام را به شرح زیر آورده است: در برخی از کتب مزار اصحاب ما با سند حسن از علی بن موسی الرضا علیه السلام روایت شده که خطاب به سعد فرمود: ای سعد برای ما در نزد شما قبری هست... تا پایان زیارت نامه.^(۹۸) سید حیدر کاظمی از مراجع برجسته قرن سیزدهم و نیای بزرگ خاندان رفیع آل سید حیدر در کاظمین بود. شیخ آغا بزرگ تهرانی در حق او می‌نویسد: عالم، فقیه، محدث، جلیل القدر، مرجع عام و خاص غیور در دین و مدافع سرسخت در دفاع از حریم پروردگار بود.^(۹۹) در قم شهری است که متجاوز از چهار صد امامزاده واجب التعظیم در آن آرمیده و مدفونند و این خاک مقدس، پیکر پاک این عده کثیر از آل علی علیه السلام را در خود جای داده است و علماء و فقهاء و محدثین بزرگ شیعه و اصحاب ائمه‌علیهم السلام به قدری در سرزمین قم، به ویژه در اطراف حرم شریف و صحن مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام مدفونند که به شمار نمی‌آید. و روی این قداست خاص است که فقیه نامدار و اصولی جلیل القدر، مرحوم حاج محمد ابراهیم کلباسی (کرباسی) اعلی الله مقامه، مرجع معاصر مرحوم میرزا قمی، بنابر آنچه که منقول و معروف است، هنگامی که از اصفهان به قم می‌آمد، از پل علی خانی (دروازه مخصوصه سابق) یا از مسجد امام حسن عسکری علیه السلام کفشهای خود را بیرون آورده و به دست می‌گرفت و تا حرم مطهر، پیاده می‌رفت و می‌فرمود: در اینجا علمای ابرار و اصحاب ائمه و محدثان بسیار آرمیده‌اند و

سراسر این قسمت، قبور آن بزرگواران است.(۱۰۰)

زيارت حضرت معصومه عليها السلام از منظر روایات

درباره فضیلت زیارت حضرت معصومه علیها السلام روایات فراوانی از پیشوایان معصوم علیهم السلام رسیده است؛ از جمله، هنگامی که یکی از محدثان برجسته قم، به نام سعد بن سعد به محضر مقدس امام رضا علیه السلام شرفیاب می‌شد، امام هشتم خطاب به ایشان می‌فرماید: ای سعد! از ما در نزد شما قبری است. سعد می‌گوید: فدایت شوم، آیا قبر فاطمه دختر موسی بن جعفر علیه السلام را می‌گویید؟ می‌فرماید: آری، هر کس او را زیارت کند، در حالی که به حق او آگاه باشد، بهشت از آن اوست.(۱۰۱) پیشوای جهان تشیع امام جعفر صادق علیه السلام نیز در این باره می‌فرماید: هر کس او را زیارت کند، بهشت بر او واجب گردد. و در حدیث دیگری آمده است: زیارت او هم سنگ بهشت است.(۱۰۲)

زيارت نقل شده درباره حضرت معصومه عليها السلام

یکی از ویژگی‌های حضرت معصومه علیها السلام ورود زیارت نامه‌ای از سوی معصومان علیهم السلام درباره ایشان است که پس از حضرت فاطمه زهراء علیها السلام او تنها بانوی بزرگواری است که زیارت مؤثر دارد. بانوان برجسته‌ای چون: آمنه بنت وهب، فاطمه بنت اسد، خدیجه بنت خویلد، فاطمه ام البنین، زینب کبری، حکیمه خاتون و نرجس خاتون که هیچ شک و تردیدی در مقام بلند و جایگاه رفیع آن‌ها نیست؛ هیچ کدام زیارت مؤثر از سوی معصومان علیهم السلام ندارند و این نشان دهنده مقام والای این بانوی گرانقدر اسلام است، باشد که شیعیان و پیروان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام به ویژه بانوان، این مقام بزرگ و عالی را پاس بدارند و همواره الگو و مظہر عفاف و تقوا و حیا باشند. تنها در این صورت است که روح با عظمت این بانوی بزرگ از همه ما خشنود خواهد شد.

اهتمام شیعه به زیارت حضرت معصومه علیها السلام

زیارت حضرت فاطمه معصومه علیها السلام در نزد شیعیان، بسیار با اهمیت است و آنان از دیر زمان، بدان اهمیت داده، حتی اگر ساکن قم نباشند رنج سفر را بر خود هموار کرده برای عرض ادب به پیشگاه مبارک آن حبیبه دربار خدا به قم مشرف می‌شوند. بسیاری از شیعیان کشورهای خارج که برای زیارت حضرت رضا علیه السلام به ایران می‌آیند، اهتمام کامل دارند که از مشهد به قم بیایند و قبر منور حضرت فاطمه معصومه علیها السلام را هم زیارت کنند. وبالآخره هر سال جماعت بسیاری از شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام از اطراف و اکناف ایران، از اقصی نقاط جهان و از بلاد دور دست، برای درک فیوضات بی‌شمار در پرتو زیارت آن عظمه آل عصمت، به قم آمده، در کنار قبر شریف و مرقد دربای وی عرض ادب و اخلاص می‌کنند. عشق و علاقه قلبی و عمیق دلداگان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام به زیارت کریمه خاندان وحی، حضرت معصومه علیها السلام چنان است که گاهی خیل عاشقان و علاقمندان آن حضرت، وارد شهر قم می‌شوند و چون در این شهر، آشنایی نداشته و وضع مالی و مادی آنان ایجاد نمی‌کند که در هتل‌ها و حتی مسافرخانه‌های معمولی سکونت کنند، در کنار رواق‌ها و صحن‌های شریف و گاهی در میادین و خیابان‌های مجاور حرم شریف مختصر چیزی را انداخته، فرش می‌کنند و با کمبود وسایل و نبود امکانات لازم، مختصراً غذایی طبخ و یا تهیه می‌نمایند و همانجا در گرما و سرما استراحت می‌نمایند. آری، همه این سختی‌ها را تحمل کرده و برخود هموار می‌سازند. دلخوشی آنان به این است که توانسته‌اند، قبر مطهر دختر موسی بن جعفر علیهم السلام را زیارت کنند، اینها مظاهر عشق و علاقمندی مردم مسلمان و دیندار، به زیارت بانوی اسلام و کریمه اهل بیت علیهم السلام است، علمای بزرگ و طراز اول

شیعه، همواره اهتمامی ویژه به زیارت حضرت معصومه علیها السلام داشتند؛ از جمله آنان، مرحوم آیت الله گلپایگانی قدس سرہ بودند. ایشان سالیان سال، نماز صبح را در مسجد بالاسر می خواندند و در همین فرصت، مدّتی را نزدیکی قبر مطهر حضرت معصومه علیها السلام می نشستند و به زیارت و دلگویی با آن حضرت می پرداختند. در سالهای اواخر استغالشان به تدریس، روز چهارشنبه بعد از فراغت از درس، به حرم مشرف می شدند و مدّتی را بالای سر حضرت معصومه علیها السلام درست متصل به قبر مبارک، به زیارت و عبادت می پرداختند. مرحوم حاج آقا حسین فاطمی رحمه الله راجع به استادش، مرحوم آقای حاج میرزا جواد آقا ملکی تبریزی می نویسد: برای رفتن به زیارت حضرت معصومه علیها السلام بسیار جدیت داشتند، با داشتن مرض قلب، همه روزه به حرم مشرف می شدند.^(۱۰۳) از بعضی از آثار گذشتگان مانند نوشته شیخ عبدالجلیل قزوینی رازی استفاده می شود که زیارت حضرت معصومه علیها السلام اختصاص به شیعه نداشته، بلکه اهل سنت و علمای و دانشمندان آنان نیز به زیارت بانوی بهشتیان می رفته‌اند. عبارت او در این مورد چنین است: و اهل قم به زیارت فاطمه علیها السلام بنت مطهره موسی بن جعفر روند که ملوک و امرا و علمای حنفی و شافعی به زیارت آن تربت، تقرّب نمایند.^(۱۰۴)

محبت و مبارات حضرت معصومه علیها السلام به امام هشتم علیها السلام

شیخ محمد تقی تستری (شوستری) در قاموس الرجال، حضرت معصومه علیها السلام را به عنوان بانوی اسوه معروفی کرده و فضیلت وی را در میان دختران و پسران حضرت موسی بن جعفر علیها السلام غیر از امام رضا علیها السلام بی نظیر دانسته است، ایشان در این زمینه چنین می نویسنند: در میان فرزندان امام کاظم علیها السلام با آن همه کثرتشان، بعد از امام رضا علیها السلام کسی هم شأن حضرت معصومه علیها السلام نیست. بی گمان این گونه اظهار نظرها و نگرش به شخصیت فاطمه دختر موسی بن جعفر علیها السلام بر برداشت‌هایی استوار است که از متن و روایات واردۀ از ائمه اطهار علیهم السلام به دست آمده است، این روایت‌ها، مقام‌هایی را برای فاطمه معصومه علیها السلام بر شمرده‌اند، مقامی که نظیر آن را برای دیگر برادران و خواهران وی ذکر نکرده‌اند و به این ترتیب، نام فاطمه معصومه علیها السلام در شمار زنان برتر جهان قرار گرفته است.

شفاعت حضرت معصومه علیها السلام

بالاترین جایگاه شفاعت، از آن رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله است که در قرآن کریم، از آن به مقام محمود، تعبیر شده است، همین طور دو تن از بانوان خاندان رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله شفاعت گسترهای دارند که بسیار وسیع و جهان شمول است و می تواند همه اهالی محشر را فرا گیرد، این دو بانوی عالی قدر، صدیقه اطهر، حضرت فاطمه زهرا علیها السلام و شفیعه روز جزا و حضرت فاطمه معصومه علیها السلام هستند. در مورد شفاعت گستردۀ حضرت زهرا علیها السلام همین بس که شفاعت، مهریه آن حضرت است و به هنگام ازدواج، پیک وحی طاقه ابریشمی از سوی پروردگار آورده که در آن جمله: خداوند مهریه فاطمه زهرا را، شفاعت گنهکاران از امت محمد صلی الله علیه و آله قرار داد. این حدیث از طریق اهل سنت نیز نقل شده است.^(۱۰۵) پس از فاطمه زهرا علیها السلام از جهت جایگاه شفاعت، هیچ بانویی به شفیعه محشر، حضرت معصومه علیها السلام نمی‌رسد. بر همین اساس است که حضرت امام جعفر صادق علیها السلام فرمودند: با شفاعت او، همه شیعیان وارد بهشت می‌شوند.^(۱۰۶)

بیت النور یا محراب عبادت حضرت معصومه علیها السلام

یکی از مدارس علوم دینی قم، مدرسه سیّه است که در محله میدان میر جنب عبادت‌گاه حضرت معصومه علیها السلام واقع شده و

مشهور است که حضرت فاطمه معصومه علیها السلام در دوران اقامتشان در قم (یعنی در فاصله ورود تا وفاتشان) در این مکان به سر می‌برده و دوران هفده روز کسالت و بیماری خود را در آنجا گذرانیده‌اند و برای آن مجلله معظمه، در آن مکان، محرابی بوده است که در آن عبادت می‌کرده‌اند و به گفته بعضی از اهل تحقیق، آن بقعه مبارکه را بیت النور خوانده‌اند و آن بقعه، جزء خانه موسی بن خزرج بوده که وی از حضرت معصومه علیها السلام در آنجا پذیرایی کرده است.^(۱۰۷) در ذیل روایتی که مرحوم مجلسی رحمه الله در شرح حال حضرت معصومه علیها السلام نقل کرده آورده است که محراب نماز فاطمه معصومه علیها السلام تا هم‌اکنون در خانه موسی بن خزرج موجود است.^(۱۰۸) مرحوم محمد قمی رحمه الله بعد از نقل این مطلب می‌گویند: فقیر گوید: در زمان ما نیز آن محراب، موجود است و آن واقع است در محله میدان میر و معروف است به سنتیه و سنتی به معنی خانم و بی‌بی است.^(۱۰۹) و ما نیز مکرر به زیارت آن مکان مقدس رفته‌ایم. حجره مزبور که محراب مبارک حضرت معصومه علیها السلام در آن قرار دارد در قسمت جنوبی مدرسه، واقع شده است. در پیشانی در گاه شمالي بقعه، عبارت: یا فاطمه اشفاعی لی فی الجنۃ و در ذیل آن، این بیت ثبت است: این جایگاه کیست که این سان منور است این سجدہ گاه دختر موسی بن جعفر است

دو نکته مهم و قابل توجه

۱ - دخت بلند مقام حضرت موسی بن جعفر علیها السلام در مدت هفده روز که در قم و در خانه موسی بن خزرج اقام داشته، محراب مخصوصی برای عبادت و نیایش ترتیب داده بودند و این درسی بزرگ، برای عموم پیروان مکتب آل محمد صلی الله علیه و آله ویژه زنان و دختران مسلمان است که به نماز و نیایش و بندگی خدای تعالی اهتمام بورزند و آن را امری سهل و آسان قلمداد نمایند. ۲ - الطاف الهی را درباره شیعه بنگرید که این بانوی با کرامت از دو نقطه شهرستان قم، فیض بخشی می‌کند: یکی اقامتگاه چند روزه او و دیگری مدفن پیکر پاکش. و هر دو مکان، از قداست خاصی بر خوردار است و متولسان به ذیل عنایات خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام، گاهی از آن بقعه مبارکه و دیگر گاه از این قبه و مطهره، توسل پیدا کرده، دست حاجت و نیاز به در گاه الهی بلند می‌نمایند و مشمول افاضات غیبی پروردگار بزرگ واقع می‌شوند. از رهگذر خاک سرکوی شما بود هر نافه که در دست نسیم سحر افتاد

فصل چهارم: کرامات حضرت معصومه علیها السلام

توضیحی درباره کرامات و ولایت تکوینی

یکی از اقسام ولایت‌ها که در سطح بالایی قرار داد (ولایت تکوینی) است. ولایت تکوینی آن است که کسی توانایی تصرف در جهان آفرینش داشته باشد، مثلًاً حضرت عیسی علیه السلام مقام دارای مقام ولایت تکوینی بود، یعنی می‌توانست در جهان خلقت تصرف کند و به تعبیر قرآن، به اذن خدا، با دمیدن به مجسمه گلی پرنده، آن را زنده کرده و به پرواز در آورد و یا کور مادر زاد را بینا نماید، و یا بیماری بی درمان برس و از همه بالاتر مرده را زنده کند.^(۱۱۰) این قدرت ملکوتی عیسی علیه السلام به خاطر آن بود که او عبد کامل خدا و از اولیاء و پیامبران بود. و انسان می‌تواند در پرتو بندگی خالص و کامل به چنان مقاماتی برسد. و مظهر صفات کمال و جلال خدا گردد، چنان که امام صادق علیه السلام در سخنی فرمود: «العبدیة جوهره کُنهَا الرَّبُویَّة»؛ عبودیت و بندگی گوهری است که ربویت در آن نهفته است.^(۱۱۱) یعنی عبودیت انسان را به قدری به خدا نزدیک می‌کند که مظهر صفات خدا می‌شود، و به اذن پروردگار می‌تواند در جهان تکوین، تصرف کند. توضیح این که وصول به ربویت در پرتو پیمودن مراحل عبودیت گرچه در ظاهر تعبیر زنده‌ای است؛ زیرا معنی این جمله: از بندگی تا خداوندگاری است، مگر می‌شود

انسان از مرز بندگی خارج شود، یا در مرز خدایی گام بگذارد؟ «این التراب و رب الارباب؛ خاک کجا و پروردگار پروردگارها کجا؟» ولی به گفته استاد شهید مطهری رحمة الله باید توجه داشت که خدایی غیر از خداوندگاری است، مقصود از حدیث فوق این است که انسان در پرتو بندگی به خداوندگاری می‌رسد.^(۱۱۲) یعنی انسان در پرتو پیمودن مراحل عالی بندگی، دارای روح ولایت تکوینی می‌شود و می‌تواند کارهای معجزه‌آسا کند و کرامات‌های عجیب از او سرزند.^(۱۱۳) حضرت مخصوصه علیها السلام نیز بر اثر کمال عبودیت و عرفان و دستیابی به مقامات عالی معنوی به مرحله‌ای رسید که دارای چنین امتیازی شده و می‌تواند از مقام ولایت خود استفاده کرده و کارهای معجزه‌آسا و کرامات‌های شگفت کند. در اینجا به چند نمونه از باب تبرک، نظر خوانندگان گرامی را جلب می‌کنیم.

چند کرامت از حضرت مخصوصه علیها السلام

۱ - محروم از فیض حضور

نقل می‌کنند شخصی به نام سید عبدالرحیم که مورد وثوق بود، گفت: در عالم خواب دیدم، در قبرستان بزرگ قم جمعیت بسیاری هستند، در این هنگام شخصی بزرگواری را که سوار بر اسبی بود و از بازارچه می‌آمد مشاهده نمودم، دیدم در پشت سر آن سوار، شخصی گفت: این سوار حضرت حجت علیها السلام می‌باشد، تا این خبر را شنیدم، سراسیمه به دنبال آن حضرت شتافتمن، دیدم آن حضرت به صحن مطهر آمد و در آنجا پیاده شد. صحن خلوت بود، کسی را جز آن حضرت و شخصی که همراهش بود در آنجا ندیدم، مشاهده کردم که آن‌ها عبور کرده تا به در صحن عتیق رسیدند، افسار اسب را به دست من دادند تا آن را نگهدارم، با خود گفتم نگهداشتن اسب خوب است یا همراه حضرت بودن؟ سرانجام همراهی حضرت را برگزیردم و افسار اسب را به دست همان شخصی که همراه امام بود دادم و خودم به دنبال حضرت روانه شدم، دیدم حضرت وارد حرم شد و در بالا سر مرقد حضرت مخصوصه علیها السلام توقف کرد، هیچ کس از خدام نبودند، پیش خود فکر می‌کردم آیا به حضور حضرت بودم یا نروم؟ در کنار رواق ایستادم، صدای آن حضرت را می‌شنیدم، اما چیزی نمی‌فهمیدم، پس از مدتی آن حضرت از حرم بیرون آمد و من نیز از حرم بیرون آمدم و پشت سر او به راه افتادم، ولی ناگهان ناپدید شد و هرچه جست و جو کردم دستم به دامنش نرسید و از فیض حضور آن بزرگوار محروم گشتم.^(۱۱۴)

۲ - نجات گروه سرگردان با راهنمایی حضرت مخصوصه علیها السلام

سال‌ها قبل از انقلاب، گروهی از مردم یکی از شهرهای دور، در فصل زمستان برای زیارت حضرت مخصوصه علیها السلام عازم شده بودند. شب فرار رسید، برف سنگینی در زمین نشسته بود، این گروه در چند فرسخی قم راه را گم کردند و در بیابان بدون وسیله سرگردان شده و در مخاطره شدید قرار گرفتند همانجا دست توسل به دامن حضرت مخصوصه علیها السلام زدند تا با نشان دادن راه، آن‌ها را از خطر برهاند. طبق سند موثق، یکی از خدام آستانه مقدسه حضرت مخصوصه علیها السلام مرحوم سید محمد رضوی می‌گوید: در آن شب (بدون اطلاع از زائران در به در و سرگردان) در حرم بودم، اندکی خواییدم، در عالم خواب دیدم حضرت مخصوصه علیها السلام نزد من آمد و فرمود: برخیز چراغ گلدسته‌ها را روشن کن به ساعت نگاه کردم دیدم اندکی از نیمه شب گذشته و هنوز چهار ساعت به اذان صبح باقی است و ما طبق معمول اندکی قبل از اذان، چراغ‌های گلدسته‌های را روشن می‌کردیم.^(۱۱۵) خوابیدم، دوباره حضرت مخصوصه علیها السلام را در خواب دیدم، این بار با تندی به من فرمود: برخیز مگر نگفتم چراغ‌های گلدسته‌ها را روشن کن. برخاستم و چراغ گلدسته‌ها را روشن کردم، دیدم برف سنگینی آمده و همه جا را سفید پوش

نموده است ولی شگفت زده شده بود که چرا امشب به دستور حضرت مخصوصه علیها السلام چراغها را زودتر روشن نموده‌ام؟ آن شب به سر آمد، صبح روز بعد که هوا آفتابی بود، از حرم عبور می‌کردم، شنیدم چند نفر از زائران به هم‌دیگر می‌گویند: حضرت مخصوصه علیها السلام به داد ما رسید، چقدر باید از محضر مقدسش تشکر و سپاس‌گزاری نمایم! اگر چراغ‌های گلدسته‌ها روشن نمی‌شد، ما در دل شب و آن تاریکی ظلمانی راه را هرگز پیدا نمی‌کردیم. راز خواب را دریافتم که چرا حضرت مخصوصه علیها السلام به من می‌فرمود: برخیز و چراغ گلدسته‌ها را روشن کن. (۱۱۶)

۳ - رفع خطر شدید سیل:

کسانی که به وضع جغرافیایی شهر قم آگاهی دارند می‌دانند که در وسط شهر قم رودخانه بزرگی قرار گرفته که مسیر آب باران ده‌ها فرسخ از زمین‌های قبل از پایین گلپایگان و دلیجان تا خود قم به همین رودخانه ریخته و در نهایت به دریاچه قم می‌ریزد. هنگام بارش‌های شدید پی در پی، سیل‌های خطرناکی در این رودخانه به جریان می‌افتد، و چنان که تاریخ قم نشان می‌دهد قرن‌ها پیش تاکنون چندین بار طغیان سیل رودخانه، موجب خسارت‌های بسیار شده است. در یکی از این موارد نوشه‌اند: زمانی سیل بسیار عظیمی آمد که اهل قم را فوق العاده ترسانده، هر لحظه انتظار می‌رفت که خطر سیل ساختمان‌ها را ویران کند. در این بحران شدید مشاهده شد که دستی نمایان گردید و به سیل اشاره کرد، و آن سیل به سوی دیگر رفت و رفع خطر نمود، از این رو شیخ زکی با غبان در شرفنامه معروف خود می‌گوید: روزی که سیل سیمراه از رود ناربار آمد به شهر قم ز قضایای کردگار دانی که کرد دفع بلا از این دیار مخصوصه بود دختر موسی سرفراز ذریه رسول خدا، غمگسار قم (۱۱۷)

۴ - نقاهه‌خانه به صدا در آمد (۱۱۸)

نقل می‌کنند در زمان مرجعیت مرحوم آیه الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری، شخصی بود که بسیاری از مردم قم او را دیده بودند، قسمت پایین بدنش کم حس و فلنج بود، به طوری که توانایی حرکت نداشت و هنگام راه رفتن پای خود را روی زمین می‌کشید، وی از اهالی فقماز بود برای شفای پای خود به مشهد رفته بود ولی نتیجه‌ای نگرفته بود به قم آمده و به حضرت مخصوصه علیها السلام رو آورده بود تا شفا بگیرد. در یکی از شب‌های ماه رمضان بود که صدای نقاهه‌خانه بلند شد، علت پرسیدند، گفتند حضرت مخصوصه علیها السلام شخصی را که در پا عاجز بود شفا داد، بعد معلوم شد که او همان شخص قفقازی است وقتی او را دیدند مثل این که اصلاً درد پا در او نبوده است و خودش می‌گفت: دیگر دردی در بدن و پای خود احساس نمی‌کنم. (۱۱۹)

۵ - توسل ملاصدرا به حضرت مخصوصه علیها السلام

صدرالدین محمد بن ابراهیم شیرازی، معروف به ملاصدرا و صدر...م...اللهین.....علماء، حکما و فلاسفه بزرگ دوره صفویان است، او پس از مرگ پدر، از شیراز به اصفهان آمد و در آنجا از محضر درس شیخ بهایی و میرداماد به کسب علم نمود و خود اعجوبه زمان و افتخار حکماء دوران گردید، او مدتی از عمر خود را در روستای کهک (که در چند فرسخی قم واقع شده) به سر برد و به تفکرات عمیق پرداخت. او مکرر به مکه برای انجام مراسم حجّ و عمره رفت و سرانجام در سفر هفتم هنگام مراجعت، در سال ۱۰۵۰ ه.ق در بصره درگذشت، تأثیف‌های او به زبان عربی از این قرار است: اسفار اربعه، شرح اصول کافی، کتاب الهدایه و شرح حکمة الاشراق. دو نفر از شاگردان برجسته او به نام‌های ملامحسن فیض کاشانی و مولی عبدالرزاق لاھیجی ملقب به فیاض صاحب کتاب شوارق، مشارق و گوهر مراد، داماد او شدند و خود از دانشمندان و اساتید بزرگ عصر خود بودند، ملاصدرا هرگاه در مطالب علمی به مشکلات پیچیده برخورد می‌کرد، از روستای کهک به زیارت حضرت مخصوصه علیها السلام می‌آمد، و با توسل به

آن بی‌بی دو عالم مشکلات علمی اش حل می‌شد، و از منبع فیض وجود مبارک حضرت معصومه علیها السلام مستفیض می‌گردید.^(۱۲۰) مرحوم آیه الله العظمی سید شهاب الدین مرعشی نجفی رحمة الله مکرر می‌فرمود: هر وقت برای ملاصدرا مشکل علمی یا مطلب مبهمنی پیش می‌آمد، در حرم مطهر حضرت معصومه علیها السلام به بی‌بی مکرّمه متولّ شده، و با استمداد از آن بانوی دو عالم مشکلش حل و آسان می‌شد.^(۱۲۱)

۶ - هلاکت مزدور گستاخ

در عصر رضاخان و کشف حجاب، روزی رئیس شهربانی قم که مردمی گستاخ و بذبان بود، به حرم مطهر حضرت معصومه علیها السلام وارد شد و در همانجا به زنان باحجاب حمله کرد، تا چادر از سرشاران بگیرند، آه و ناله زنان بلند شد در همین احوال غیرت آیه الله مرعشی نجفی رحمة الله که در آنجا حضور داشت، به جوش آمد و به آن قسمت رفت و برای جلوگیری از این واقعه، پس از بگو و مگو با او، سیلی محکمی به صورت رئیس شهربانی زد، او که از این سیلی سخت یکه خورد بود، آیه الله مرعشی نجفی را تهدید به قتل نموده ولی روز بعد همین رئیس گستاخ وارد بازار قم گردید، از قضا قسمتی از سقف ساختمان بازار بر سر او خراب شده، و او در همان دم به هلاکت رسید و از دنیا رفت.^(۱۲۲) و این حادثه هم از کرامات‌های حضرت معصومه علیها السلام است که در حرمش، ستمگر گستاخی به زنان باحجاب حمله کرد، و سپس عالم بزرگ آیه الله العظمی مرعشی را تهدید به قتل نمود، و هم از کرامات آیه الله العظمی مرعشی به حساب می‌آید.^(۱۲۳)

۷ - شفای دخترک مبتلا به فلچ

در آستانه سال ۱۳۷۵ شمسی که مقارن با اول ذیقده ۱۴۱۶ هجری قمری برابر با سالروز ولادت حضرت معصومه علیها السلام بود، کریمه اهل‌بیت علیهم السلام در دل زائرین خود نور امید تابانید و برای زائر دل خسته و دل شکسته خود که دخترک ۱۱ ساله از اهالی مازندران بود از خدای متعال طلب شفا نمود. زائری در نهایت پاک دلی و خلوص مدت‌ها به گلو درد و حالت تهوع مبتلا بود سرانجام بیماری او به فلچ در ناحیه پای راست تبدیل گردید. پس از معالجات مکرر نزد اطبای متعدد، مأیوس شد و در حالی که در هاله‌ای از غم فرو رفته بود به آینده تاریک خود فکر می‌کرد تا این که به زیارت این بانوی مکرّمه دعوت می‌شود. در شب جمعه ۱۳۷۴/۱۲/۳ به همراه خانواده خود به حرم مطهر مشرف می‌شوند و در حالی که مادر مهربان و دل سوخته او از سرشب تا به صبح در کنار فرزند دردمند خود بیدار می‌ماند و با خدای بزرگ راز و نیاز می‌نماید و حضرت فاطمه معصومه علیها السلام دخت گرامی امام هفتم موسی بن جعفر علیهم السلام را به شفاعت می‌خواند، نزدیک اذان صبح مشاهده می‌کند بیمار او که مدت‌ها توان ایستادن و حرکت نداشت از خواب برخاسته و روی پا می‌ایستد! مادر با تعجب از حال او می‌پرسد و او را راه می‌برد و متوجه می‌شود که سلامت فرزندش بازگشته و مورد لطف و کرامت کریمه اهل‌بیت علیهم السلام قرار گرفته است. پس از دو روز از این واقعه که سلامتی این طفل تحقیق و تشییت شد در دفتر کرامات حضرت معصومه علیها السلام ثبت گردید. آری اینجاست که جایگاه بلند لطف و مهربانی خداوند است. اینجاست که چنانچه با اخلاص و دلی سوخته قدم برداری بنا بر مصلحت الهی حاجت روا می‌گردد و این نمونه‌ای از هزاران عنایتی است که از جانب خدا و از آستین محدثه آل طه، مریم آل رسول، کریمه اهل‌بیت علیهم السلام فاطمه معصومه علیها السلام صادر گردیده امید که این عنایات خاصه شامل حال همه زائرین مخلص و با صفاتی این بارگاه نورانی قرار گیرد.^(۱۲۴)

۸ - لطف حضرت معصومه علیها السلام به مداحسن

آقا حسن احتشام (فرزنده مرحوم سید جعفر احتشام) از منبری‌های قم بودند. پدر و پسر از قول آقا شیخ ابراهیم صاحب‌الزمانی تبریزی (که مرد روضه‌خوان با اخلاصی بود و قبل از درس مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری رحمة الله چند دقیقه خطبه‌ای از نهج البلاغه و ذکر مصیت مختصری می‌خواند) نقل کردند که او گفت: «ما اهل منبر با هم در موقع تعطیلی، دوره‌ای داشتیم و دور هم جمع می‌شدیم و خودمان برای خودمان روضه می‌خواندیم. شبی من (یعنی آقا شیخ ابراهیم صاحب‌الزمانی) در خواب دیدم که خواستم به حرم حضرت معصومه علیها السلام مشرف شوم گفتند: ورود به حرم ممنوع است برای این که حضرت معصومه علیها السلام (با حضرت زهرا علیها السلام) - در بالای ضریح خلوت کرده‌اند و کسی را راه نمی‌دهند. من گفتم مادرم سیده بوده است و من محرم حضرت هستم، به من اجازه دادند رفتم که بله این دو با هم نشسته‌اند و در بالای ضریح با هم‌دیگر صحبت می‌کنند از جمله صحبت‌ها این بود. که حضرت معصومه علیها السلام به حضرت زهرا علیها السلام عرض می‌کند: حاج سید جعفر احتشام (روضه‌خوان خودم را می‌گویم) برای من مدحی گفته است و ظاهراً آن مدح را برای حضرت زهرا علیها السلام می‌خواند. آقا شیخ ابراهیم این خواب را در آن جلسه دوره‌ای که اهل منبر در آن جمع بودند و حاج احتشام هم حضور داشت نقل می‌کند، حاج احتشام می‌گوید از آن شعرها چیزی یادت هست گفت: بله در آخر شعر داشت (دخت موسی بن جعفری) تا این را گفت حاج احتشام زد زیر گریه و گفت: بله توی اشعار من این کلمه هست. این احتشام از منبری‌های قم بود و خیلی باحال بود، هیچ منبری را ندیدم که خودش گریه کند و ایشان خودش روضه می‌خواند و خودش گریه می‌کرد بگاء بود و گریه زیاد می‌کرد. آقا حسن احتشام فرزند حاج احتشام گفت: به ایشان گفتم شعر از آخر شعرشان تخلص دارند. شما هم برای خود تخلص تعیین کن، هرچه گفتم قبول نکرد تا با اصرار این شعر را گفت: ای فاطمه به جان عزیز برادرت به احتشام لطف نما قصر اخضری ایشان گفت قصر اخضر هم لطف کردند. گفتم چطور؟ گفت: همانجا که آقای مرعشی رحمة الله سجاده می‌انداختند، آنجا را به رنگ سبز گچ کاری کردند با سنگ مرمر و قبر حاج احتشام در همان قسمت از مسجد بالاسر واقع شد.

۹ - شفای سید فلچ

سیدی بود در زمان مرحوم آیت الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری قدس سره به نام حاج آقا جمال هژبر که فلچ شده بود و او را به دوش می‌گرفتند و در مجلس روضه‌ای که از طرف مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری قدس سره در دهه عاشرها در مدرسه فیضیه منعقد می‌شد شرکت می‌کرد. او را به دوش می‌کشیدند و از اینجا به آنجا می‌برند. آقای سید علی سیف، خادم مرحوم حاج شیخ قدس سره که مردی خدوم و صریح اللهجه‌ای بود روزی در مجلس روضه به آن سید (آقا جمال) گفت: ای سید اگر راست می‌گویی و تو سید هستی چرا مردم را اذیت می‌کنی؟ از حضرت معصومه علیها السلام بخواه تو را شفا بدده. این حرف به سید اثر کرد و غیظش گرفته و به حرم حضرت معصومه علیها السلام مشرف گردید. و شال (عمامه) خود را از سرش باز کرد و به ضریح مقدس بست و عرض کرد: پا نمی‌شوم تا شفا بگیرم. خوابش برد. در خواب او را شفا دادند و کاغذی کف دستش گذاشتند و به او گفتند: این کاغذ را به حاج سید حسین آقا علوی بده. وقتی که از خواب بیدار شد کاغذ را در دستش دید، جرأت نمی‌کرد کاغذ را از مشتش بردارد. گفته بود به حاج شیخ عبدالکریم قدس سره هم نمی‌دهم، به هیچ کس نمی‌دهم و جرأت هم نمی‌کرد باز کند و نگاه کند، کاغذ در مشتش بود و می‌گفت: تا به حاج سید حسین آقا ندهم به کس دیگری نمی‌دهم (حتی به حاج شیخ عبدالکریم نشان نداد) معلوم نیست در آن کاغذ چه نوشته شده بود. (۱۲۵)

۱۰ - شفا در حرم حضرت معصومه علیها السلام با عنایت حضرت عباس علیه السلام

بانوی مدت‌ها براثر بیماری طولانی و شدید یکی از نزدیکانش رنج می‌برد، از معالجات و درمان‌ها نتیجه نگرفته بود، دستش از

همه جا ببریده و به حرم حضرت مخصوصه علیها السلام پناهنده شد، و به آن بانوی ارجمند توسل جست، همچنان به توسل خود ادامه داد، تا این که شبی در عالم خواب دید حضرت مخصوصه علیها السلام به بالین او آمد و فرمود: بیمارت را به حرم من بیاور و در این مکان خاص که در عالم خواب نشان داد بگذار، بنا است عمومیم حضرت عباس علیه السلام به زیارت من بیاید، شفای بیمار تو را از عمومیم می‌طلبم. این بانو می‌گوید: پس از بیدار شدن از خواب، خشنود شدم، و به دستور حضرت مخصوصه علیها السلام عمل کردم، شخص بیمار را به آن مکان خاص از حرم حضرت مخصوصه علیها السلام بردم، او به محض این که در آن مکان نشست، احساس سلامتی کرد، و با خوشحالی گفت: خوب شدم و شفا گرفتم. (۱۲۶)

۱۱- توجه حضرت مخصوصه علیها السلام به خدمت گزار شهداء

آقای سید ابوالفضل رضوی‌زاده یکی از خدمت گزاران حرم مطهر می‌گوید: در اوایل جنگ که شهدا را برای طواف به حرم مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام می‌آوردند مجلس آن‌ها را با سینه‌زنی، نوحه سرایی، مذاہی و هر کاری که از دستم می‌آمد، برای رضای خدا گرم می‌کردم. یکی از شب‌ها، آقای اشعری مداعی اهل‌بیت علیهم السلام به من گفت: سید ابوالفضل! شب چهارشنبه برای دعای توسل به گلزار شیخان بیا کارت دارم. وقتی رفتم، بعد از مراسم دعا به من گفت: مادرم خواب پسر شهیدش دیده و او سراغ شما را گرفته و از مادرم پرسیده که آیا سید ابوالفضل زنده است یا مرده؟ مادرم به برادر شهیدم گفت: حالا چرا سراغ ایشان را می‌گیری؟ و او در جواب گفت: وقتی به شهیدان پیوستم، همگی آن‌ها سراغ سید را از من گرفتند و او را دعا کردند و گفتند: سید آدم خوبی است، چون در مراسم شهدا خیلی خدمت می‌کند. به همین خاطر مورد توجه بی‌بی حضرت مخصوصه علیها السلام و امام زمان علیه السلام هستند و ما از او راضی هستیم. ۱ - تولیت محترم آستانه حضرت مخصوصه علیها السلام در حدود ساعت ۹/۵ صبح روز جمعه ۲۱ دی سال ۱۳۸۰ در جلسه‌ای که در سیمای تلویزیون قم کانال یک، پخش می‌شد چنین فرمود: پانزده روز قبل چند نفر ترک زبان، به دفتر من آمدند، چون فارسی نمی‌دانستند یک نفر مترجم خواستیم، او آمد و سخنان آن‌ها را برایم ترجمه می‌کرد، ماجرا از این قرار بود: دختر پانزده ساله‌ای کنار مادرش در رو به روی من ایستادند، مادر گفت: این دختر من یک سال است که بیمار روانی بود، و حال غیر عادی داشت، گفتم: مدارک دارید؟ او مدارک متعدد نشان داد، همراه عکس‌ها، فلیم‌ها، نسخه‌ها، نظریه پژوهشک‌ها و ... که همه مدارک مورد بررسی قرار گرفت، و همه آن‌ها صحیح بود و بر بیماری روانی آن دختر دلالت داشت. مادر افزود: یک شب همین دخترم از خواب برخاست و گفت: مرا به قم ببر! ما در اطراف زنجان سکونت داریم. (۱۲۷) بی‌بصاعط می‌باشیم، به دخترم گفتم: پول ندارم که خرج سفر را تأمین کنم و شما را به قم ببرم، دخترم گفت: گوشواره‌ام را بفروشید. من قبول کردم گوشواره‌اش را فروختم و با پول آن همراه دختر به قم سفر کردیم، صبح زود وارد حرم شدیم، کنار ضریح به حضرت مخصوصه علیها السلام متول شده و با سوز و گداز و گریه شفای دخترم را طلبیدم، دخترم نیز همین سوز و گداز را داشت، ولی همان حالت بیماری روانی او در چهره او دیده می‌شد، ناگاه دیدم دخترم جیغ و فریاد زد، گفت: ده دوازده نفر مرد را در اینجا می‌بینم به من می‌گویند: برخیز. به آن‌ها می‌گوییم نمی‌توانم برخیزم، باز دختر به حالت روانی خود فرو رفت و سکوت کرد. پس از مدتی با جیغ و فریاد برخاست و گفت: خوب شدم آن ده دوازده نفر به من گفتند: خانمی می‌آید و تو به دست او شفا می‌یابی، آن‌ها رفتند و خانمی آمد و به من فرمود: برخیز! گفتم: نمی‌توانم، فرمود: برخیز تو دیگر بیمار نیستی. در این هنگام دختر که در دفتر بود، گریه کرد و گفت: من یک سال بود چیزی را در کنگره نمی‌کردم، اکنون همه چیز را در کنگره می‌کنم. من به مادر دختر گفتم: شاید این دختر، امروز خوب شده باشد، شما بروید و پس از یک هفته به اینجا بیایید و گزارش کار را بدھید، آن‌ها قبول کردند، مخارج سفر را به آن‌ها دادم، آن‌ها رفتند و پس از هفت روز از زنجان بازگشتد و دختر گفت: از آن لحظه شفا تاکنون کاملاً خوب شده‌ام و هیچ گونه عارضه ندارم. در این هنگام اطمینان به شفا دادن حضرت مخصوصه علیها السلام پیدا کردیم و گفتمن:

برای اطلاع مردم، نقاره را به صدا در آوردند. نقاره چند روز قبل به صدا در آمد و آن‌ها که در اطراف حرم بودند، صدای آن را شنیدند و از این کرامت اطلاع یافتند.

فصل پنجم امامزادگان مدفون در قم

امام زادگانی که در کنار مرقد حضرت مخصوصه علیها السلام مدفونند

صرف نظر از بانوانی که قبرشان در حرم حضرت مخصوصه علیها السلام است: امام زادگان و سادات جلیل القدر نیز در اطراف روضه مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام به خاک سپرده شده‌اند، و دارای چندین قبه جداگانه بوده‌اند که اکنون جزء بیوتات آستانه درآمده است، این گروه عبارتند از: ۱ - سید ابوالحسن حسین بن حسین بن جعفر بن محمد بن اسماعیل بن امام صادق علیه السلام ۲ - حمزه بن احمد بن امام سجاد علیه السلام ۳ - ابو جعفر محمد بن حمزه ۴ - ابوالقاسم علی بن حمزه ۵ - علی بن حمزه ۶ - ابوعلی احمد الحظیب الشجیر این امام سجاد علیه السلام ۷ - ابو جعفر محمد بن احمد ۸ - ابو محمد حسن بن احمد. ۹ - ابوعلی احمد بن حسن که همه آن‌ها از بزرگان امامزادگان و سادات بوده‌اند. (۱۲۸)

موسى مبرقع

نخستین کسی که از فرزندان امام در سال ۲۵۹ ه.ق به قم آمد، حضرت موسی بن امام جواد علیه السلام است و فرزند بلافضل امام نهم می‌باشد و قبر مبارکش به نام بارگاه شاهزاده موسی مبرقع در کنار مقبره چهل اختران واقع در خیابان آذر شهر قم معروف و مشهور است، وی در شب چهارشنبه ۲۲ ربیع الثانی سال ۲۹۶ از دنیا رفت و اکنون مزار او با گنبد و صحن باشکوه مورد توجه است. (موسی شمایلی زیبا و صورتی نورانی داشت و به روی خود نقاب می‌افکند، از این رو او را موسی مبرقع خوانند). او شخصی جلیل القدر بود، محدث نوری کتاب مستقل به نام (بدر مشعشع) در زندگانی او نگاشته است، همه سادات رضوی از نسل او هستند محلی که هم‌اکنون مرقد او در آن قرار گرفته، خانه او بوده است و در کنار قبرش یکی از نواده‌هایش احمد بن محمد بن احمد بن موسی مبرقع مدفون است. (۱۲۹)

امامزادگان معروف قم

هنگامی که حضرت رضا علیه السلام ناگزیر شد به دعوت مأمون در سال ۲۰۰ ه.ق از مدینه به خراسان آمد و مأمون ولايت عهدی حکومت را به آن حضرت واگذارد امام زادگان بسیار و سادات عالی مقام به شوق دیدار حضرت رضا علیه السلام از حجاز به ایران آمدند، ولی با دشمنان اهل بیت علیهم السلام روبرو شدند، بعضی به شهادت رسیدند و بعضی متواری گشتند، بسیاری از آن‌ها به خاطر آن که قم در آن عصر، مرکز شیعیان و طرفداران خاندان نبوت بود، به قم آمدند و در قم رحلت کردند. مطابق قول مشهور ۴۴۴ امام زاده (فرزند بلا واسطه و با واسطه امامان علیهم السلام) وارد قم شدند و در قم اقامت نمودند، احمد رازی یکی از نویسنده‌گان معروف عصر شاه عباس کبیر (شاه معروف صفویان) که شرح مبسوطی درباره قم نوشت، خاطر نشان ساخته است که سرزمین قم بیش از ۴۴۴ تن از اولاد و نوادگان امامان مخصوص علیهم السلام در برگرفته است. شیخ زکی باغبان در اشعار عمیق خود می‌گوید: هستند چهارصد و چهل و چار از شرف مدفون به امر حق همه چون در این صدف اولاد مرتضی علی انشا له کشف فرقی مدان میان قم و کوفه و نجف جان می‌دهند اهل خرد بر نثار قم (۱۳۰) در اینجا به شرح امام زادگان معروفی که بی‌واسطه و یا با چند واسطه به امام مخصوص علیه السلام می‌رسند به اختصار می‌پردازیم. بسیار شایسته و بجا است که زائران حضرت مخصوصه علیها

السلام امام زادگان قم را فراموش نکنند و به زیارت قبور آنها هم بروند، به راستی زیارت آنها و اظهار ادب به پیشگاه آنها زیارت و اظهار ادب به پیشگاه خود امامان علیهم السلام است.

چهل اختران

در کنار بقیه موسی مبرقع علیه السلام مرقد بزرگ با ساختمان شکوهمندی است که چهل اختران نام دارد، به طوری که از کتیبه‌ای که در آنجا در سال ۹۵۸هـ نوشته شده مقبره جمعی از سادات و امام زادگان است (در نزدیک چهل اختران اواخر خیابان آذر مزاری به نام سید سربخش هست، وی به اسماعیل بن محمد بن جعفر الصادق علیه السلام معروف می‌باشد). ولی بنای باشکوه ساختمان آن در سال ۹۵۰هـ توسط شاه طهماسب صفوی ساخته شده است. در آنجا ام سلمه و ام کلثوم دختران محمد بن احمد بن موسی مبرقع و جمعی دیگر، دفن شده‌اند و همچنین قبر محمد بن احمد بن موسی مبرقع و محمد بن موسی مبرقع در آنجا است. (۱۳۱)

شاه حمزه

یکی دیگر از امامزادگان معروف، حمزه بن موسی بن جعفر علیه السلام برادر شاه چراغ شیراز (احمد بن موسی بن جعفر) است. که در مقبره او اختلاف است، که آیا همین است که در قم در کنار خیابان آذر، بارگاه مجللی دارد و یا بارگاه معروف کنار بقیه حضرت عبدالعظیم، و یا در اطراف شیراز بقیه‌ای است که به نام حمزه بن موسی بن جعفر علیهم السلام می‌باشد. (۱۳۲)

شاهزاده احمد

در کنار قبر امام زاده حمزه مقبره دیگری معروف به امامزاده احمد هست که نسبت او را چنین نوشته‌اند: احمد بن اسحق بن ابراهیم بن موسی بن ابراهیم بن موسی بن جعفر علیه السلام. (۱۳۳)

امامزاده سلطان محمد شریف

سلطان محمد شریف بن علی بن حمزه بن احمد بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن اسماعیل بن احمد بن عبده‌الله الباهرین امام زین العابدین علیه السلام در سمت دروازه قلعه، بقیه و گنبد متوسطی دارد و آن محله در قم معروف به نام او می‌باشد. آن جناب از امامزاده‌های بسیار جلیل القدر و معتبر قم است و جد بزرگوار امام زاده یحیی مدفون در تهران می‌باشد، از تعبیرات عالی المضامینی که علامه بزرگوار شیخ منتخب الدین در اوّل فهرست خود که به اسم امامزاده سلطان محمد شریف و امامزاده یحیی تألیف نموده جلالت قدر آن دو بزرگوار معلوم می‌شود. (۱۳۴)

امامزاده علی بن جعفر علیه السلام

علی بن جعفر الصادق علیه السلام عریضی، مردی عالم و پرهیزکار بوده و زمان چهار امام را در ک کرده است، قبر مقدسش در آخر خیابان چهار مردان معروف به در بهشت است و دارای صحن و ضریح چوبین و بارگاه مجللی می‌باشد. رواقش از کاشی‌های قرن هشتم آراسته شده و از آن کاشی‌ها در موزه آستانه مقدسه حضرت مخصوصه علیها السلام موجود است، دو مزار دیگر نیز به او منسوب هستند: (۱) در خارج قلعه سمنان ۲ - در قریه عریض در یک فرسخی مدينه.

باغ گنبد سبز

در بیرون دروازه کاشان (آخر چهارمردان) باغی بود معروف به باغ گنبد سبز که در آن جا سه بقیه مجلل و ممتاز هست که منسوب به بزرگان و شخصیت‌های برجسته قم می‌باشد و اکنون آن باغ به میدان و ساختمان تبدیل شده است. در مقابل گنبد سبز، بقیه‌ای است که در کتیبه آن نوشته شده مضجع ابراهیم بن موسی بن جعفر علیهم السلام. (۱۳۶)

امامزاده سید علی معروف به شاه سید علی علیه السلام

مرقد این امامزاده در دروازه ری (خیابان ۱۵ خرداد) واقع شده است، نسب نامه وی چنین است: علی بن ابراهیم بن ابی جعفر حسن بن عبیدالله بن ابی الفضل العباس بنابر این حضرت عباس علیه السلام جد سوم او است. این امام زاده مورد توجه خاص مردم است و همواره زائران بسیار دارد و مردم کرامات فراوان از محضر او دیده‌اند، او نوزده پسر داشت، از جمله عبیدالله بن علی که سیدی شجاع بود، و کتاب جعفریات را که دوره کامل فقه شیعه در چند جلد است، تألیف نموده در سال ۳۱۲ هـ رحلت کردند. (۱۳۷)

امامزاده احمد

در نزدیکی مزار شاهزاده سید علی، مزار شاهزاده احمد علیه السلام است، مطابق آنچه در روی قبرش نوشته شده: این بزرگوار از نوادگان محمد بن حنفیه است، دارای بقیه و صحن متوسط و گنبدی از کاشی می‌باشد، و در صفحه سقف آن، نام‌های مبارک چهارده معصوم علیهم السلام را به خط ثلث از گچ بیرون آورده‌اند. (۱۳۸)

امامزادگان خاک فرج

در انتهای خیابان خاک فرج، مرقد شریف دو امام زاده (پدر و پسر) به نام‌های: امامزاده احمد و امامزاده علی، ملقب به حارث، از نوادگان امام سجاد علیه السلام قرار گرفته، که دارای بارگاه مجللی و صحن و سرای زیبا است. (۱۳۹)

امامزاده صفورا و عمویش

در پشت بارگاه امامزاده خاک فرج، بقیه‌ای وجود دارد، معروف به بقیه صفوراء که از نوادگان حضرت علی علیه السلام می‌باشد، در جنب مرقد حضرت صفوراً علیها السلام مرقد عمومی او معروف به امامزاده محمد علیه السلام از نوادگان حضرت علی علیه السلام قرار گرفته است، بنای گنبد این مرقد در سال ۳۷۸ هـ ساخته شده که کلمه صفوراً به حساب ابجده مطابق با ۳۷۸ است که نشان دهنده سال وفات سیده صفوراً و سال بنای بقیه و گنبد او است. (۱۴۰)

امامزاده ناصر علیه السلام

امامزاده ناصر از نوادگان امام حسن مجتبی علیه السلام می‌باشد که معروف به شاهزاده ناصر علیه السلام است که بقیه او در خیابان آذر روبروی در بزرگ مسجد امام، نزدیک پل قرار داد. نسب نامه او چنین است: ناصر الدین علی بن مهدی بن محمد بن حسین بن زید بن محمد بن احمد بن جعفر بن محمد بن عبد الرحمن بن محمد البطحایی بن قاسم بن حسن بن زید بن امام حسن مجتبی علیه السلام، که در اواخر قرن هشتم و آغاز قرن نهم می‌زیسته و از شخصیت‌های برجسته آن زمان بوده است. و این که به زبان عوام، معروف است که در این بقیه مرقد احمد بن اسحاق قمی و کیل امام حسن عسکری علیه السلام در قم قرار داد، نادرست است، این

توهم از اینجا ناشی شده که گفته‌اند احمد بن اسحاق، مسجد امام را به امر امام حسن عسکری علیه السلام ساخت و قبرش در کنار همین مسجد قرار داد، ولی حقیقت این است که احمد بن اسحاق رحمه الله هنگام بازگشت از سامرا، در سرزمین سرپل ذهاب نزدیک اسلام آباد غرب وفات یافت و در همانجا به خاک سپرده شد و در آنجا دارای گنبد و بارگاه است.(۱۴۱)

شازاده احمد قاسم علیه السلام

از جمله امامزادگان معروف قم، شازاده احمد فرزند قاسم بن احمد بن علی بن جعفر الصادق علیه السلام است. او مردی پرهیز کار و عابد بود. قبر شریفش در جنوب قم در محله دروازه قلعه واقع است. فاطمه خواهر گرامیش نیز در همانجا دفن است، بقعه و صحن متوسطی دارد و تاریخ بنای آن را سال ۷۰۸ ه.ق نوشه‌اند.(۱۴۲) امام زادگان دیگری نیز در قم و اطراف قم وجود دارند که شرح حال آن‌ها در کتاب‌های زیر آمده است که علاقه‌مندان می‌توانند به آن‌ها مراجعه نمایند. مختار البلايد در تاریخ قم تأثیف ناصرالشرعیه، راهنمای قم تأثیف آقای برقیعی گنجینه آثار قم تأثیف آقای عباس فیض، ترجمه تاریخ قم و باب الرضوان فی مناقب سلطان خراسان.

فصل ششم: مساجد معروف و شخصیت‌ها و پادشاهان مدفون در قم

مساجد معروف قم

اشاره

در شهر مذهبی قم مساجد فراوانی وجود دارد، در اینجا نظر خوانندگان محترم را به معرفی چند مسجد معروف و قدیمی جلب می‌کنیم:

۱ - مسجد مقدس جمکران

یکی از مساجد معروف و مشهور قم، مسجد شریف جمکران است که در نزدیکی و در طرف شرقی شهر مقدس قم، سمت جاده قم کاشان واقع شده است که از همان آغاز بنا تا به امروز، شیفتگان و دلدادگان حضرت مهدی علیه السلام با حضور گرم و خالصانه خود و با سرشک اشک و ناله، خاضعانه چشم به راه فرج مبارکش به دعا و نماز و زاری می‌پردازند. تاریخچه این مسجد مقدس طبق نقل محدث بزرگ شیعه مرحوم میرزا حسن نوری رحمه الله در کتاب شریف نجم الشاقب چنین است: شیخ فاضل حسن بن محمد بن حسن قمی که از بزرگان و علمای شیعه و هم‌زمان با شیخ صدوق رحمه الله بوده، نقل کرده است: شیخ حسن بن مثله جمکرانی که یکی از صلحاء است، می‌گوید: من شب سه شنبه هفدهم ماه رمضان ۳۹۳ ه.ق در منزل خود در قریه جمکران خوابیده بودم، نیمی از شب گذشته بود که ناگاه عده‌ای از مردم به در خانه من آمدند و مرا بیدار کردند و گفتند: برخیز و مولای خود حضرت مهدی صاحب الزمان علیه السلام را اجابت کن که تو را طلب نموده است. حسن می‌گوید: من برخاستم و خود را جمع و جور کرده و آماده شدم، گفتم: بگذارید تا پیراهن را بپوشم. آواز دادند که «هو ما کان قمیصک»، آن پیراهن را نپوش که از تو نیست. دست بردم و شلوار خود را برگرفتم، ندا آمد که «لیس ذلک منک فخذ سر او یلک»، آن شلواری که بر گرفتی از تو نیست، از آن خود را بردار. آن را انداختم و شلوار خود را برگرفتم و پوشیدم، آن گاه به طرف کلید رفتم تا درب منزل را باز کنم، آواز دادند که درب باز است. چون به در منزل آمدم جماعتی از بزرگان را دیدم، سلام کردم، جواب دادند. آن‌ها مرا به مکانی که اکنون مسجد جمکران است آوردند، چون نیک نگاه کردم، تختی دیدم که فرشی نیکو بر آن پهن و بالش‌های فاخر بر آن نهاده و

جوانی سی ساله بر آن تخت و بر چهار بالش تکیه کرده و پیرمردی هم نزد او نشسته و کتابی در دست گرفته و بر آن جوان می خواند و بیشتر از شصت مرد اطراف او بر این زمین در حال نماز خواندن بودند که بعضی جامه های سفید و بعضی دیگر جامعه های سبز بر تن داشتند. آن پیرمرد حضرت خضر علیه السلام بود و مرا امر به نشستن نمود، آن گاه امام علیه السلام اسم مرا بردن و فرمودند: برو به حسن مسلم بگو: تو پنج سال است که این زمین را تصرف کرده و در آن کشاورزی می نمایی، ولی ما آن را خراب می کنیم. این زمین شریفی است و حق تعالی آن را از زمین های دیگر برگزیده و شرافت داده است، امسال باز هم آن را مرتب نموده ای تا در آن به کشت و زرع پردازی و حال آن که تو را چنین اجازه و حقی نیست. بنابراین هر بهره و نفعی که تا به حال از این زمین برگرفته ای باید برگردانی تا در این مکان مسجدی بنا کنند. خدای عزوجل به خاطر این امر خلافی که انجام داده ای و آن را جزء زمین خود گرفته ای، دو پسر جوان تورا باز گرفت اما آگاه نشدی، اگر باز هم بخواهی چنین کنی کیفر الهی آن گونه که آگاه نباشی، به تو خواهد رسید. عرض کردم: ای آقا و مولایم! برای این موضوع باید نشانه و علامتی داشته باشم؛ زیرا مردم بدون نشانه سخن مرا قبول نمی کنند. امام علیه السلام فرمود: ما در اینجا علامت و نشانه قرار می دهیم. تا سخن تو را تصدیق نمایند، تو برو و رسالت ما را انجام بده. در قم نزد سید ابوالحسن برو، به او بگو تا با تو بیاید و حسن بن مسلم را حاضر نماید و منافع چند ساله را از او بگیرد و به مصرف بنای مسجد برساند. بقیه مخارج را از قریه رهق اردهال که ملک ماست بیاورند و ساختمان مسجد را تمام کنند، نصف روستای رهق را بر این مسجد وقف کردیم که هر ساله درآمد آن را بیاورند و صرف ساختمان مسجد نمایند. مردم را بگو تا به این مکان رغبت نمایند و آن را عزیز دارند. هم اکنون به همت تولیت محترم و کمک های مؤمنین و خیرین علاقه مند به وجود مبارک حضرتش شاهد توسعه فضای مسجد هستیم و امیدواریم هرچه زودتر به نحوی که در خور شأن این مکان صافی گلپایگانی قدس سره به صورت گسترده طبق معماری جدید مسجد توسعه یافته است.

۲ - مسجد امام حسن عسکری علیه السلام

این مسجد عظیم نزدیک حرم (بین حرم و بازار، در خیابان حضرتی) واقع شده که به صورت ابتدایی توسط احمد بن اسحاق اشعری قدس سره به امر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام ساخته گردید، بدیهی است که سال های بعد به توسعه و تعمیرات و بازسازی های جدید پرداخته شد. در دوران صفویه و قاجاریه تغییرات و اضافاتی در آن شده است و نیز توسط مرحوم آیت الله میرزا ابوالفضل زاهدی رحمه الله قسمت سردار و مسجد بالای سردار به طور کلی عوض شده و اخیراً نیز توسط حضرت آیه الله العظمی صافی گلپایگانی قدس سره به صورت گسترده طبق معماری جدید مسجد توسعه یافته است.

۳ - مسجد جامع (جمعه)

این مسجد از بنای قدیمی است، تاریخ اصل بنای آن درست روش نیست ولی تاریخ کتیبه بالای ایوان بزرگ را ۵۲۹ ه.ق نوشتند. اما این تاریخ سند ساخت مسجد به شمار نمی آید. این مسجد از نظر قدمت و وسعت و مجلل بودن بنای آن تاریخی و دینی است. این مسجد در عصر حضرت رضا علیه السلام وجود داشته است و دعبل خزاعی اشعار خود را در آن، برای مردم خوانده است.

۴ - مسجد عشقعلی

از بنای قدیمی و ظاهرًا در دوره شاهان صفوی ساخته شده است و در اوائل خیابان چهار مردان قم می باشد. معلوم نیست که وجه نام گذاری این مسجد به عشقعلی به خاطر آن است که نام بانی آن عشقعلی بوده است و یا به عشق علی علیه السلام این مسجد را

ساخته‌اند؟

۵ - مسجد بالاسر

این مسجد در کنار حرم مطهر حضرت معصومه علیها السلام واقع شده و اینکه به صورت بسیار جالب و وسیعی در آمده است (نامش مسجد است و جزء حرم می‌باشد، ولی مسجد شرعی نیست، زیرا محل دفن اموات است) بسیاری از مراجع و بزرگان علم و شهیدان والا مقام انقلاب اسلامی در این مکان مقدس به خاک سپرده شده‌اند.

۶ - مسجد محله پنجه علی

این مسجد در محله پنجه علی واقع شده درباره ساخت این مسجد دو قول را ذکر نموده‌اند: یکی این که چون بالای محراب مسجد جای پنجه‌ای است، لذا گویند پنجه علی علیه السلام است. و دیگر آنکه ظاهراً پنج نفر که نام آن‌ها علی بوده، آن را ساخته‌اند، از این رو به چنین نامی شهرت یافته است. این مسجد در سال ۱۴۳۶ق. ساخته شده است.

۷ - مسجد اعظم

از مساجد بسیار عظیم و با اهمیت قم است که در کنار حرم حضرت معصومه علیها السلام واقع شده و در قم از نظر بنا و ساختمان و اهمیت، بی‌نظیر است. این مسجد به امر حضرت آیة الله العظمی بروجردی قدس سره ساخته شده است. روز ۱۱ ذی القعده ۱۳۷۳ ه.ق مصادف با ولادت حضرت رضا علیه السلام حضرت آیت الله العظمی بروجردی اولین کلنگ بنای آن را طی مراسم با شکوهی بزرگ زدند. و در کنار آن وضوخانه مجهزی نیز ساخته شد و آن وضوخانه در سال ۱۳۷۴ شمسی به همت تولیت آستانه تجدید بنا گردید. و هم‌اکنون زائرین با کمال راحتی از این مسجد استفاده می‌کنند. این مسجد از آغاز تاکنون همچون یک دانشگاه بزرگ، محل تدریس آیات و مراجع بزرگ بوده و هست و طلب علوم اسلامی اکثر استفاده را از آن نموده‌اند.

شخصیت‌های بر جسته شیعه در قم

قابل توجه این که: وجود افراد گران مایه و عالی مقام و شخصیت‌های برازنده که مورد لطف و نظر امام معصوم علیه السلام بودند، و در شیعه بودن خود استوار و پابرجا بودند در این موضوع در شیعی بودن مردم قم بسیار مؤثر بوده، بلکه می‌توان یگانه عامل بروز تشیع مردم قم را از آنان دانست که امام برحقشان فرمود: «لُولا الْقَمِيُونَ لَصَاعَ الدِّينُ» (اگر قمی‌ها نبودند، دین نابود می‌شد). (۱۴۴) این افراد لا-ایق که پروردۀ مکتب امامان معصوم علیهم السلام بودند، مرکز خود را قم قرار دادند، آنها بیش از صد نفر بودند که برخی از آن‌ها با رها به محضر امام صادق علیه السلام و امام کاظم علیه السلام و امام رضا علیه السلام رسیده بودند. و بعضی صاحب فتو و از طرف امام علیه السلام در قم نیابت داشتند، به عنوان مراجعات اختصار در اینجا نام چند نفر از آن‌ها را می‌بریم: مانند آدم بن اسحاق، ذکر یا ابن ادریس، ذکریا بن آدم که حضرت رضا علیه السلام وی را ستوده است. (قبر مبارک هر سه در قبرستان شیخان قم است) اسحاق بن آدم و اسحاق بن عبدالله از امام صادق و امام کاظم علیهم السلام نقل روایت می‌کنند، و آدم بن عبدالله بن سعد قمی از اصحاب امام صادق علیه السلام است و ابراهیم بن هاشم ابواسحاق قمی که از اصحاب امام رضا علیه السلام است و عمران بن عبدالله و (شرح حال هر کدام از این بزرگان در کتب رجالی به طور مژده از است)

شخصیت‌های معروف مدفون در قم

شخصیت‌های برجسته‌ای که در طول تاریخ، در قم به خاک سپرده شده‌اند بسیارند، در اینجا به لحاظ رعایت اختصار به بعضی از این بزرگان اشاره‌ای داریم: ۱ - علی بن حسین بن موسی بن بابویه معروف به ابن بابویه پدر شیخ صدوق رحمه الله وی به سال ۳۲۹ هـ در قم وفات یافت، مرقدش دارای بارگاه باشکوهی است که جنب آغاز خیابان چهارمردان در قسمت چپ، قرار گرفته است. ۲ - ذکریا بن آدم از اصحاب امام رضا علیه السلام ۳ - علی بن ابراهیم مفسر بزرگ و معروف و محمد بن قولیه که قبرشان در کنار باع شهرداری سابق قم می‌باشد. ۴ - قطب راوندی محدث و فقیه بزرگ شیعه در قرن ششم که قبرش در صحن نو، قسمت جنوب، مرتفع و مشخص است. ۵ - آیت الله میرزای قمی قدس سره که در سال ۱۲۳۱ ق در ۷۹ سالگی وفات کرد و قبرش در شیخان قم مزار شیفتگان و حاجتمندان است. ۶ - مرحوم آیت الله سید محمد حسینی کوه کمری معروف به حجت از مراجع تقیید، وی در سال ۱۳۷۲ هـ وفات کرد و مرقد شریفش در حجره‌ای جنب مدرسه حجتیه است. ۷ - مرحوم آیت الله العظمی بروجردی رحمه الله که در ۱۲ شوال سال ۱۳۸۰ هـ مطابق با ۱۰ فروردین ۱۳۴۰ شمسی در قم در ۸۸ سالگی وفات کرده قبر شریفش در راهرو مسجد اعظم قم در کنار مسجد بالاسر است. ۸ - آیت الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری مؤسس حوزه علمیه قم که در ۷۹ سالگی در سال ۱۳۵۵ هـ وفات کرد، که مرقدش در مسجد بالاسر است. ۹ - آیت الله العظمی سید محمد تقی خوانساری. آیت الله العظمی سید محمد رضا گلپایگانی، آیت الله العظمی شیخ محمد علی اراکی، آیت الله شیخ هاشم آملی، آیت الله سید ابوالحسن رفیعی و آیت الله سید رضا بهاء الدینی، آیت الله شیخ جواد تبریزی، آیت الله حاج شیخ ابوالقاسم قمی، آیت الله شیخ مرتضی حائری، آیت الله سید مرتضی پسندیده اخوی گرامی حضرت امام رحمه الله، آیت الله شیخ فضل الله نوری، آیت الله سید محمد محقق داماد، آیت الله شهید مطهری و مفتح و آیت الله ربانی شیرازی و ...

پادشاهان مدفون در قم

شاهانی که در قم مدفونند، شش تن می‌باشند، چهار نفر آنها از پادشاهان صفوی، دو نفر آنها از شاهان قاجاریه که به ترتیب ذیل می‌باشند: ۱ - شاه صفی اول پسر صفوی میرزا، پسر شاه عباس کبیر. نامش سام میرزا بوده و چون به تخت سلطنت نشست نام خود را شاه صفی نهاد، وی در سن ۱۷ سالگی به سلطنت رسید و در سال ۱۰۵۲ هـ در سن سی و یک سالگی وفات نمود. جنازه‌اش را به قم حمل کردند و در ناحیه جنوبی حرم مطهر مدفون گردید. سابقاً بر روی قبرش صندوق بزرگی بود ولی اکنون در رواق زنانه واقع شده و قبرش با سطح رواق مساوی است و صندوق قبرش که در آن ظریف‌کاری‌های شده است در موزه آستانه می‌باشد. ۲ - شاه عباس دوم پسر شاه صفی در سن ده سالگی به سلطنت رسید و در سال ۱۰۷۷ در خسرو آباد دامغان وفات نمود جنازه‌اش را به قم حمل نمودند و در ناحیه جنوبی غربی حرم، جایی که اکنون به نام مسجد امام خمینی رحمه الله است دفن نمودند. ۳ - شاه سلیمان پسر شاه عباس ثانی، در سال ۱۱۰۵ در سن چهل و نه سالگی از دنیا رفت، جنازه‌اش را به قم آورده و در بقعه‌ای که در ناحیه جنوبی مسجد بالاسر است به خاک سپرده شد. ۴ - شاه سلطان حسین پسر شاه سلیمان که در سرای سلطنتی به دست اشرف افغان کشته شد. جنازه بی سرش را به قم حمل کردند و در قسمت جنوبی مسجد بالاسر در کنار قبر شاه سلیمان دفن نمودند. ۵ - فتحعلی شاه قاجار در سال ۱۲۵۰ در سن ۶۷ سالگی در اصفهان وفات نمود جنازه‌اش را به قم حمل کردند و در طرف شمال صحن کهنه در بقعه مخصوصی که خودش در حال حیاتش آنجا را ساخته بود مدفون گردید. ۶ - محمد شاه قاجار پدر ناصرالدین شاه در سال ۱۲۶۴ در تجریش وفات یافت و جنازه‌اش را به قم حمل کردند و در قسمت غربی صحن کهنه در بقعه‌ای که جنب راهرو و مدرسه مادر شاه (۱۴۵) بود دفن نمودند (۱۴۶) باید توجه داشت که شاهزادگان بسیاری هم در جنب مرقد مطهر حضرت مخصوصه علیها السلام مدفونند و همچنین از طبقه وزیران و حکام و ... نیز مدفونند مانند علی اصغر اتابک که صدراعظم ایران در زمان ناصرالدین شاه و مظفر الدین شاه بود و صحن نورا ساخت که به صحن اتابکی معروف است و همچنین کامران میرزا پسر ناصرالدین شاه،

(۱۴۷) ... و اعتصامی پروین

منابع

- ۱ - احتجاج طبرسی، طبرسی.
- ۲ - اختیار معرفة الرجال، کشی.
- ۳ - ارشاد، شیخ مفید.
- ۴ - اصول کافی، محمد بن یعقوب کلینی.
- ۵ - الغدیر، علامه امینی
- ۶ - الکرام الیره، شیخ آغا بزرگ طهرانی.
- ۷ - النقض، عبدالجلیل قزوینی رازی.
- ۸ - انوار المشعشعین، محمد علی بن حسین کچوئی قمی.
- ۹ - باب الرضوان، شیخ زکی باغان.
- ۱۰ - بانوی ملکوت، علی کریمی جهرمی.
- ۱۱ - بحار الانوار، محمد باقر مجلسی.
- ۱۲ - برسیغ نور، شرح حال آیت الله نجفی مرعشی.
- ۱۳ - تاریخ قم، حسن بن محمد بن حسن قمی.
- ۱۴ - جامع الدرر، حاج آقا حسین قمی.
- ۱۵ - چهره درخشان قمر بنی هاشم، علی ربّانی خلخالی.
- ۱۶ - حضرت مخصوصه، فاطمه دوم، محمدی استهاردی.
- ۱۷ - زندگی حضرت موسی بن جعفر، عمامزاده.
- ۱۸ - زندگی کریمه اهل بیت علیهم السلام، علی اکبر مهدی پور.
- ۱۹ - سفینه البحار، شیخ عباس قمی.
- ۲۰ - شیعه در اسلام، علامه سید محمد حسین طباطبائی.
- ۲۱ - عيون اخبار الرضا، شیخ صدق.
- ۲۲ - فتوح البلدان، بلاذری.
- ۲۳ - فوائد الرضویه، شیخ عباس قمی.
- ۲۴ - کشف الغمہ، اربلی.
- ۲۵ - گنجینه آثار، ج ۲ و ۱، عباس فیض.
- ۲۶ - ماهنامه کوثر، نشریه آستانه مقدسه قم.
- ۲۷ - مجالس المؤمنین، شیخ عباس قمی.
- ۲۸ - مصباح الشریعه
- ۲۹ - معجم البلدان، بلاذری.
- ۳۰ - منتخب التواریخ، ملاهاشم قزوینی خراسانی.
- ۳۱ - منتخب طریحی، عبدالحسین.
- ۳۲ - منتهی الآمال، شیخ عباس قمی.
- ۳۳ - وسائل الشیعه، شیخ حر عاملی.
- ۳۴ - ولاءها و ولایتها، علامه شهید مرتضی مطهری. و کتاب‌های دیگر.

پی‌نوشت‌ها

- ۱) معجم البلدان، ج ۴، ص ۲۰۳۹۸ (۲۰۳۹۸) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۳۶.۵۴ (۳۶.۳۶) قم را بشناسید، ص ۳۶.۳۶ (۳۶.۳۶) انوار مشعشعین، ج ۱، ص ۹۷.۵ (۹۷.۵) انوار المشعشعین، ج ۱، ص ۹۷.۶ (۹۷.۶) بحار، ج ۶۰، ص ۲۱۳ (۲۱۳.۷) بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۱۶ (۲۱۶.۸) معجم البلدان، ج ۴، ص ۳۹۷.۳۹۷ (۳۹۷.۳۹۷) حضرت آیت الله العظمی نجفی مرعشی رحمه الله فرمودند: به نظر من اصح وجوه همین است که قم معرب کم است و الان هم در کنار کوچه رهبر قم نهری به نام نهر کمندان معروف است. (۹) این نام‌ها از لابلای اخباری است که در فضیلت قم از امامان مخصوصه علیه السلام وارد شده. حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی رحمه الله می‌فرمود: یکی از اسم‌های معروف قم (جنهه‌البلاد) بوده است. و نیز اسم دیگر آن که اکنون نیز معروف است (در بهشت) می‌باشد و چون مجاور حضرت علی بن جعفر علیه السلام دروازه مهم شهر بوده به همین مناسبت آنجا معروف به در بهشت است و گرنه یکی از نام‌های خود قم [در بهشت [باب الجنه] است. شرح بیشتر در مورد علت نام گذاری به قم را در کتاب گنجینه آثار قم، ج ۱، ص ۷۷ تا ۸۸ بخوانید. (۱۰) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۲۵.۱۱ (۲۵.۱۱) صاحب کتاب شریف (انوار المشعشعین) محدث خبیر مرحوم محمد علی بن حسین بن علی بن بهاء الدین کاتوزیان کچوئی قمی از علمای قرن چهاردهم است و کتاب نامبرده را در سال ۱۳۲۵ هجری قمری نگاشته است. وی داماد مرحوم حجۃ الاسلام آقای آمیرزا ابوالحسن فرزند مرحوم حجۃ الاسلام آقای حاج ملا صادق صاحب مدرسه معروف در قم (مدرسه حاج ملا صادق) بوده و این کتاب سه جلد است. جلد اول آن فقط چاپ شده که درباره قم و تاریخ ورود حضرت مخصوصه علیها السلام و ... می‌باشد. جلد دوم آن درباره امامزادگان و جلد سوم آن درباره محدثین قم است که هنوز چاپ نشده است. جلد اول با چاپ سنگی است که در سال ۱۳۲۷ قمری در ۲۴۳ صفحه به چاپ رسیده است. (۱۲) پس زیدگرد از پادشاهان دلاور ایران باستان است که پس از پدر به جای او نشست و در زمان سلطنت خود فتوحات و پیروزی‌های او بر دشمن بسیار بوده است، وی در سال ۱۸۴ قبل از هجرت دیده از جهان فروبست. (۱۳) انوار المشعشعین، ج ۱، ص ۱۵.۱۵ (۱۵.۱۵) شهاب الدین ابو عبدالله، یاقوت بن عبدالله حموی صاحب کتاب (معجم البلدان) از علمای برجسته و جغرافی دانهای برازنده اسلام در قرن ۱۳ میلادی (وفات یافته ۱۲۲۹ میلادی) است. (۱۵)

ساسانیان پادشاهانی بودند که پس از اشکانیان؛ یعنی در حدود ۲۲۶ سال قبل از میلاد، زمام حکومت ایران را به دست گرفتند، پس از ظهر اسلام در قرن اول هجری توسط حمله مسلمانان شکست خوردن. ۱۶) اسکندر مقدونی، در سال ۳۳۰ قبل از میلاد به ایران حمله کرد و بر ایران مسلط شد، در همان عصر سلسله هخامنشی پایان یافت، وی در سال ۳۳۳ قبل از میلاد درگذشت. ۱۷) هخامنشیان، سلسله پادشاهان ایران باستان هستند که در سال ۵۵۸ قبل از میلاد سلطنت آنان توسط کوروش بزرگ شروع شد تا آن که سال ۳۳۰ قبل از میلاد توسط اسکندر مقدونی منقرض گردید. ۱۸) قم را بشناسید، ص ۳۷. ۱۹) دومین شاه پیشدادی که اولی آن‌ها کیومرث بوده است. ۲۰) حکیم ابوالقاسم فردوسی طوسي بزرگ ترین حماسه‌سرای تاریخ ایران و یکی از برجسته‌ترین شاعران جهان است، وی در سال ۳۲۹ ه.ق. در دهکده (باز) طوس متولد شد و در حدود هشتاد سال عمر کرد و در سال ۴۱۱ ه.ق. دیده از جهان فرو بست (ناگفته نماند در تاریخ تولد و فوت او اختلاف است آنچه در اینجا نگاشته شده صحیح تر به نظر می‌رسد) لغتنامه دهخدا. ۲۱) راهنمای قم صفحه ب. ۲۲) ابوموسی اشعری (عبدالله بن قیس) از اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله است که در زمان آن حضرت به حکومت زبید، عدن و سواحل یمن منصوب گردید، در زمان عمر و عثمان، حکومت بصره، کوفه و یمن را داشت. و در زمان حضرت علی علیه السلام نیز مدّتی زمامدار کوفه بود. ریحانه الادب، ج ۱. ۲۳) شیعه در اسلام علامه طباطبایی، ص ۲۴. ۲۵) ترجمه تاریخ قدیم قم، ص ۱۳. ۲۵) تیمور لنگ اولین پادشاه تیموریان، مردی بی‌رحم و سفاک بود. با تاخت و تاز و بی‌باکی عجیبی در سن چهل و پنج سالگی بر خراسان تاخت. رفته رفته سراسر ایران را تحت سلطه خود آورد سرانجام در سال ۸۰۷ قمری، در سن هفتاد سالگی درگذشت، مقبره وی (گورامیر) در شهر سمرقند معروف است. ۲۶) کشف الغمہ ج ۲، ص ۲۵. ۲۷) قاضی نور الله از علمای بر جسته شیعه و هم عصر شیخ بهایی (قرن ۱۱ ه.ق.) بوده است، وی به جرم انتساب به تشیع، در هند شهید شد، مرقد مطهرش در اکبرآباد هند مزار شیعیان است. ۲۸) جلد ۱، ص ۳۴. ۲۹) اهل تسنن به شیعیان رافضی می‌گویند، به این بیان که شیعیان ترک کردند گفتار زید بن علی را که گفته بود بدگویی از ابی‌بکر و عمر و عثمان نکنید، مجمع البحرين واژه رفض. ۳۰) مجالس المؤمنین، ج ۱، ص ۳۵. ۳۱) گنجینه آثار قم، ج ۱، ص ۱۶۱ - ۱۵۹. ۳۲) حضرت مخصوصه علیها السلام فاطمه دوم محمدی اشتها ردی برگرفته از گنجینه آثار ج ۱، ص ۱۵۸ - ۱۵۴. ۳۳) عيون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۲۶۳، سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴۷. ۳۴) بحار الانوار، ج ۶۰، تاریخ قم. ۳۵) تاریخ قم، ص ۹۸، بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۱۴. ۳۶) مجالس المؤمنین، ج ۸۳ بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۲۸. ۳۷) تاریخ قم، ص ۹۷، بحار، ج ۶، ص ۲۱۴. ۳۸) بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۱۴. ۳۹) سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴۶. ۴۰) عيون الاخبار، ج ۲، ص ۲۶۴؛ بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۳۱. ۴۱) تاریخ قم، ص ۹۹، مجالس المؤمنین، ج ۸۳ بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۱۵. ۴۲) تاریخ قم، ص ۱۰۰؛ بحار الانوار، ج ۶، ص ۲۱۶. ۴۳) بحار الانوار، ج ۶۰، ص ۲۱۷. ۴۴) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۱۴۸. ۴۵) منتهی الامال، ج ۲، ص ۱۲۱. ۴۶) زندگی کریمه اهل بیت علیهم السلام، ص ۶۶. ۴۸) عيون الاخبار، ج ۱، ص ۱۳، بحار الانوار، ج ۴۹، ص ۵؛ ریاحین الشریعه ج ۳، ص ۲۲. ۴۹) لسان العرب، ج ۱۲، ص ۳۲. ۵۰) معجم البلدان، ج ۵، ص ۱۰۷. ۵۱) قاموسی الاعلام، ج ۶، ص ۵۲. ۴۲۶۰) جغرافیای کامل جهان، ص ۷۳۵. ۵۲) لسان العرب، ج ۴، ص ۸۱؛ و نهایه ابن اثیر، ج ۲، ص ۲۸. ۵۴) اصول کافی، ارشاد مفید. ۵۵) دلایل الامام، ص ۳۴۸، اثبات الوصیه، ص ۱۷۱. ۵۶) عيون الاخبار، ج ۱، ص ۱۴؛ بحار الانوار، ج ۴۹، ص ۷؛ اثبات الهداء، ج ۳، ص ۲۳۳، عوالم، ج ۲۲، ص ۲۲. ۵۷) عيون الاخبار، ج ۱ ص ۱۳؛ ریاحین الشریعه؛ ج ۳، ص ۲۲؛ اعیان النساء، ص ۵۸. ۷۶) ینایع المودة، ص ۳۸۴ و عوامل، ج ۲۲، ص ۱۹. ۵۹) عيون الاخبار، ج ۱، ص ۱۲ و بحار الانوار، ج ۹، ص ۴، حدیث ۵. ۶۰) نهایه ابن اثیر، ج ۵، ص ۲۲۵. ۶۱) بحار الانوار، ج ۴۹، ص ۷؛ عيون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۱۴. ۶۲) زندگانی حضرت موسی بن جعفر، عمادزاده، ج ۲، ص ۳۷۵. ۶۳) زندگانی حضرت موسی بن جعفر علیه السلام، عمادزاده، ج ۲، ص ۳۷۵. ۶۴) زندگانی حضرت موسی بن جعفر، عمادزاده، ج ۲، ص ۳۷۵. ۶۵) حضرت مخصوصه فاطمه دوم، محمدی اشتها ردی ص ۱۱۳. ۶۶) وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۳. ۶۷) همان، ص ۷. ۶۸) همان، ص ۱۱۷. ۶۹) اصول کافی، ج ۱، ص ۳۱۷. ۷۰) بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۳۱۵. ۷۱) همان، ص

(۷۲. ۱۱۰) اصول کافی، ج ۱، ص ۲۶۱ (۷۳. ۲۶۱) حضرت مخصوصه علیها السلام فاطمه دوم، محمدی استهاری، ص ۱۱۷ و ۱۱۵ (۷۴. ۱۱۵) حضرت مخصوصه علیها السلام فاطمه دوم، نوشه محمدی استهاری، ص ۱۲۳؛ و کتاب برسیغ نور شرح حال مرحوم نجفی مرعشی مراجعه شود. (۷۵) بانوی ملکوت، ص ۶۹ و ۶۷ (۷۶. ۶۷) بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۱ و کشی، اختیار معرفة الرجال، ص ۳۲۳ (۷۷. ۳۲۳) بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۳ (۷۸. ۲۲۴) حدیث ۲۶. ۲۶ (۷۹. ۲۶) همان، ص ۲۱۴، حدیث ۳۱. ۳۱ (۸۰. ۲۱۵) همان ص ۲۱۵، حدیث ۳۲. ۳۲ (۸۱. ۲۱۵) همان، حدیث ۳۳. ۳۳ (۸۲. ۳۳) بحار الانوار، ج ۴۹، ص ۶۲ (۸۳. ۶۲) مزار آقا جمال خوانساری، عمدة الزائر، ص ۱۲۵ (۸۴. ۱۲۵) مرحوم میرجهانی نسخه‌ای از این کتاب را در کتابخانه مرحوم محمد سماوی دیده است. الجنة العاصم، ص ۱۴۸ (۸۵. ۱۴۸) الغدیر، ج ۷، ص ۱۴ (۸۶. ۱۴) منتخب طریحی، ج ۲، ص ۳۲؛ ادب الطف، ج ۴، ص ۲۸۴ (۸۷. ۲۸۴) زندگی کریمه اهل بیت علیهم السلام، ص ۵۴ و ۵۳ (۸۸. ۵۳) شرف اصحاب الحدیث، ص ۱۹؛ به نقل کتاب زندگی کریمه اهل بیت علیهم السلام ص ۵۴ علی اکبر مهدی پور. (۸۹. ۵۴) بحار الانوار، ج ۱، ص ۲۱۴ (۹۰. ۲۱۴) زندگی کریمه اهل بیت، ص ۵۵ (۹۱. ۵۵) ارشاد، ج ۹۲. ۲ لسان العرب، ج ۶، ص ۱۱۰ (۹۲. ۱۱۰) نهاية ابن اثیر، ج ۲، ص ۳۱۸ (۹۳. ۳۱۹) مجمع البحرين، ج ۳، ص ۳۱۹ (۹۴. ۴۹) احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۹ (۹۵. ۲۶۵) تحفة الزائر، ص ۵۰۵ (۹۶. ۵۰۵) همان، ص ۳. ۳ (۹۷. ۳) مزار آقا جمال خوانساری، ص ۱۰۴ (۹۸. ۱۰۴) عمدة الزائر، ص ۳۹۸ (۹۹. ۳۹۸) الکرام الیره ج ۱، ص ۴۴۸ (۱۰۰. ۴۴۸) بانوی ملکوت، ص ۴۲ (۱۰۱. ۴۲) عمدة الزائر، ص ۳۹۵ (۱۰۲. ۳۹۵) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۱۱۴ (۱۰۳. ۱۱۴) جامع الدرر، ج ۲، ص ۲۲۸ (۱۰۴. ۲۲۸) النقض، عبدالجليل قزوینی رازی، ص ۶۴۳ (۱۰۵. ۶۴۳) بانوی ملکوت، ص ۱۱۰ (۱۰۶. ۱۱۰) همان. (۱۰۷. ۱۰۷) بانوی ملکوت، ص ۹۵ (۱۰۸. ۹۵) بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۹ (۱۰۹. ۲۱۹) منتهی آمال، ج ۲، ص ۱۶۲ (۱۱۰. ۱۶۲) سوره آل عمران، آیه ۱۱۱ (۱۱۱. ۱۱۱) مصباح الشریعه، ص ۱۰۰ (۱۱۲. ۱۰۰) ولاءها و ولایت‌ها شهید مطهری، ص ۸۲ (۱۱۳. ۸۲) حضرت مخصوصه علیها السلام؛ فاطمه دوم، ص ۱۸۷ (۱۱۴. ۱۸۷) انوار مشعشعین. ج ۱، ص ۲۱۲ (۱۱۵. ۲۱۲) با توجه به این که در آن عصر برق شهر قم کم بود، و تنها برقی که موتور مستقل داشت و نور آن از دور پیدا بود، برق آستانه مقدسه بود. (۱۱۶) حضرت مخصوصه فاطمه دوم، ص ۱۹۰ به نقل از ماهنامه کوثر، نشریه آستانه مقدسه (۱۱۷. ۱۱۷) انوار المشعشعین، ج ۱. ۱ (۱۱۸. ۱۱۸) سابقًا در قم نقاره‌خانه بود که اکنون در مشهد هست، طبق معمول آن زمان هرگاه کرامتی از حضرت مخصوصه علیها السلام دیده می‌شد، نقاره‌خانه را به صدا در می‌آوردند تا مردم را از حادثه مهم خبر دهند و هم اکنون در نیز این سنت تجدید شده است. (۱۱۹) زندگی حضرت مخصوصه علیها السلام، ص ۴۵ (۱۲۰. ۴۵) فواید الرضویه، ص ۳۷۹ (۱۲۱. ۳۷۹) گنجینه دانشمندان، ج ۱ ص ۳۹ (۱۲۲. ۳۹) برستیغ نور، شرح حال آیه الله نجفی مرعشی، ص ۷۷ (۱۲۳. ۷۷) حضرت مخصوصه فاطمه دوم، ص ۱۹۸ (۱۲۴. ۱۹۸) واحد تبلیغات آستانه مقدسه سال ۱۳۷۵ شمسی. (۱۲۵) این دو کرامت (شماره ۸ و ۹) به نقل از مرحوم آیت الله العظمی اراکی می‌باشد که سلمان عصر بود و تردیدی در راست گویی او نیست. حضرت آیت الله العظمی اراکی قدس سره در سن ۱۰۳ سالگی در ۲۵ جمادی الثانی ۱۴۱۳ قمری (۱۳۷۳ شمسی) رحلت کرد، مرقد شریفش در مسجد بالا سر حرم حضرت مخصوصه علیها السلام قرار گرفته است. (۱۲۶) چهره درخشان قمر بنی هاشم علیه السلام، ج ۳، ص ۳۷۴ (۱۲۷. ۳۷۴) ماهنامه کوثر. (۱۲۸. ۱۲۸) گنجینه آثار قم، ج ۱، ص ۳۹۶ (۱۲۹. ۳۹۶) منتخب التواریخ، ص ۴۹۱ (۱۳۰. ۴۹۱) باب الرضوان، ص ۲۰۴ (۱۳۱. ۲۰۴) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۱۹۸ (۱۳۲. ۱۹۸) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۱ (۱۳۳. ۴۹۱) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۲ (۱۳۴. ۴۹۲) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۲ (۱۳۵. ۴۹۲) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۱؛ رجال کشی، ص ۴۹۱ (۱۳۷. ۴۹۳) گنجینه آثار قم ج ۲، ص ۲۶۲ (۱۳۸. ۲۶۲) منتخب التواریخ، فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۲۰۸ (۱۳۹. ۲۰۸) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۱ (۱۳۹. ۴۹۱) منتخب التواریخ، ملاهاشم خراسانی، ص ۴۹۰ (۱۴۰. ۴۹۰) گنجینه آثار قم، ج ۲، ص ۲۸۱ (۱۴۱. ۲۸۱) گنجینه آثار قم، ج ۲، ص ۶۸۴ (۱۴۲. ۶۸۴) گنجینه آثار قم، ج ۲، ص ۲۸۴؛ فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۲۱۶ (۱۴۳. ۲۱۶) فاطمه مخصوصه فاطمه دوم، ص ۲۱۵ (۱۴۴. ۲۱۵) سفینه البحار، (قم) مدرسه مادر ناصر الدین شاه به نام مهد علیا مدرسه کوچکی از بنای مادر ناصر الدین شاه، جنب بقعه مادر شاه بوده است که فعلاً قسمتی از آن دست خدام و قسمت دیگر خراب شده و جزء

مسجد اعظم گردیده است و دیگر صورت مدرسه را ندارد و قسمتی از آن هم اکنون به صورت دفتر تشریفات حرم مطهر است.
۱۴۶) حضرت معصومه فاطمه دوم، ص ۲۹۱ - ۲۹۰ (۱۴۷. ۲۹۰) تاریخ مذهبی قم، ص ۱۵۹ تا ۱۵۶.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جا هـ دُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آيه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام)؛ خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشها را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافرایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (كتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت عليهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشدید. از جمله فعالیتهای گسترش مرکز: (الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزو و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب(تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهتمراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... (د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۵۲۴ ۲۲۵۰) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و... (ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/ خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۵۲۰ ۱۰۸۰۰۱۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۰۳۱۱-۰۳۱۱-۲۲۵۷۰۲۳-۰۳۱۱ فکس ۰۳۱۱-۰۳۱۱-۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۲۳۳۳۰۴۵)

بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از این‌رو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافروزی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۵۳۳۱-۶۲۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شبا: ۵۳-۰۶۰۹-۰۶۲۱-۰۶۰۹ IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سنده، از امام حسین علیه السلام:- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بندۀ بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارتم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المتسبوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بیدان، نگاه می‌دارد و با حاجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسنند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بندۀ دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های خصوصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹